Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 371
Vineri 15 noiemb. 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

IN ACEST NUMAR:

Să terminăm însămînţările, să facem arături pe suprafeţe cît mai mari

In întreaga ţară, însămînţările de toamnă se apropie de sfîrşit. Nouă regiuni printre care: Timişoara, Baia Mare, Galaţi şi altele au depăşit planul însămînţărilor la grîu şi secară. Intr-un stadiu foarte avansat se află şi recoltatul culturilor tîrzii.

Ar fi fost deci normal ca acum oamenii muncii de pe ogoare să-şi îndrepte forţele pentru executarea unei lucrări tot atît de importante: arăturile adînci de toamnă pentru însămînţările de primăvară. Din datele sosite la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii se constată însă că în ultimele zece zile această lucrare a continuat să se desfăşoare anevoios. Locul de codaşi îl deţin regiunile: Galaţi, Constanţa, Iaşi şi Ploeşti, unde arăturile adînci au fost executate pînă la data de 11 noiembrie în proporţie de numai 18—28 la sută.

Arătura adîncă de toamnă aduce mai multe foloase decît cea de primăvară: îmbogăţeşte pămîntul în apă şi substanţe hrănitoare, scuteşte pe cultivatori de o muncă în plus într-o perioadă aglomerată de lucrări agricole, înlesneşte semănatul la vreme, ş.a.m.d. Numeroşi ţărani muncitori au putut să se convingă anul acesta din proprie experienţă că ogorul de toamnă făcut la vreme şi în bune condiţii agrotehnice aduce, la porumb de pildă, un spor de recoltă de 3—400 kg boabe la ha şi chiar mai mult.

Iată de ce în toamna aceasta nu trebuie să rămînă nearată nici o palmă de pămînt din suprafaţa destinată însămînţărilor din 1958. In acest scop, se cere însă să se înlăture o serie întreagă de lipsuri care se semnalează încă pe teren şi care frînează bunul mers al arăturilor. Astfel, nu rareori sînt cazurile cînd din neglijenţa conducerilor unor unităţi agricole socialiste numeroase tractoare stau zile întregi fără să lucreze. Aşa se întîmplă la S.M.T. Poiana Mare — Craiova, Criveşti — Iaşi, Comişani — Ploeşti, Miroşi şi Tîrgşor — Piteşti, Ştefan cel Mare — Bacău şi altele.

O atenţie deosebită trebuie acordată în această toamnă şi desţelenirii izlazurilor slab productive, lucrare care trebuie impulsionată îndeosebi în regiunile Bacău, Ploeşti etc.

Ingrăşămintele pot aduce o serioasă contribuţie la sporirea producţiei la hectar. Recoltele de porumb de 6000, 8000 şi chiar 11.000 kg la ha culese în acest an de unele gospodării agricole colective şi gospodării agricole de stat, ori bogata producţie obţinută la sfecla de zahăr şi alte culturi se datorează în foarte mare măsură şi folosirii pe scară mai largă a îngrăşămintelor naturale şi minerale.

Intrucît cea mai mare parte din îngrăşăminte şi mai ales gunoiul de grajd se cere a fi dat acum toamna, este necesar ca organele agricole şi de stat să ia măsuri pentru transportul lor la cîmp şi încorporarea o dată cu arătura. Dacă însemnatele cantităţi de gunoi de grajd care zac încă aruncate prin satele şi comunele regiunilor Craiova, Bucureşti, Galaţi, Bacău şi altele vor fi folosite în toamna aceasta pentru îngrăşatul ogoarelor, se vor putea obţine în anul viitor însemnate sporuri de recoltă la toate culturile.

Au însămînţat în comun

Intr-o adunare generală ţinută de curînd la căminul cultural, membrii întovărăşirii agricole „8 Mai" din comuna Săcueni, raionul Tîrgovişte, au hotărît ca în toamna acestui an să însămînţeze în comun 10 hectare cu grîu.

Ei şi-au respectat hotărîrea însămînţînd în comun nu 10 ci 13,50 hectare de grîu depăşind astfel cu 3,50 hectare planul propus.

Arăturile pentru însămînţări şi semănatul au fost executate cu tractoarele şi semănătoarea de la S.M.T. Comişani.

Cei mai vrednici întovărăşiţi în aceste munci s-au dovedit a fi: Gorgoşeanu Alexandru şi Cărbunaru Marin.

EUSEBIU MIHAILESCU
corespondent

Cu sprijinul S.M.T.-ului

Deputaţii sfatului popular al comunei Cîrja, regiunea Iaşi, îndrumaţi de organizaţia de partid au desfăşurat o vie muncă de lămurire printre ţăranii muncitori, pentru a-i convinge să facă arături adînci cu tractoarele S.M.T.-ului, — lucrări care pînă acum erau executate de obicei cu atelajele chiaburilor la un preţ mult mai ridicat şi la o adîncime de numai 10—12 cm. Această muncă de lămurire şi-a arătat roadele în scurt timp.

Folosind timpul prielnic, vrednicii tractorişti de la S.M.T. Bogdăneşti au executat pînă acum arături pe mai bine de 500 de hectare.

DONASE NICOLAE
corespondent

Raionul Lehliu a rămas în urmă

In vreme ce în multe raioane ale regiunii Bucureşti — cum sînt Giurgiu, Videle, Olteni etc. — planul însămînţărilor de toamnă a fost nu numai îndeplinit, ci şi depăşit, mai sînt alte raioane unde lucrările agricole din această campanie sînt mult rămase în urmă.

Printre acestea se numără şi raionul Lehliu. Aci, pînă la 11 noiembrie, însămînţările nu se realizaseră decît în procent de 87 la sută. Aceasta înseamnă că mai bine de 3.400 de hectare urmează să primească abia de aci înainte sămînţa de grîu sau de orz. Şi mai mult sînt întîrziate în acest raion arăturile adînci de toamnă. Din cele peste 30.000 de hectare ce trebuie arate, nu s-au executat pînă acum decît 4.933 hectare, dintre care 1.044 ha în gospodăriile colective şi 1.422 ha la întovărăşiri.

S-ar putea crede, analizînd aceste cifre, că în raionul Lehliu nu există posibilităţi asemănătoare cu cele din raioanele fruntaşe ca însămînţările şi arăturile adînci de toamnă să fie terminate într-un timp scurt. Dar lucrurile nu stau deloc aşa. In acest raion, recoltarea culturilor tîrzii de toamnă, şi în primul rînd porumbul, a fost terminată, eliberîndu-se astfel la timp terenurile. De asemenea, în afară de atelajele unităţilor agricole socialiste şi cele din sectorul individual, în raion există trei S.M.T.-uri: Horia, Frăsinet şi Lehliu.

Mecanizatorii de la S.M.T. Horia muncesc cu vrednicie, luptînd să execute la timp şi în bune condiţii agrotehnice lucrările prevăzute în contractele încheiate cu unităţile deservite. Pînă acum cîteva zile, planul din campania de toamnă fusese îndeplinit aci în procent de 112,42 la sută.

Ce folos însă dacă nu tot la fel lucrează şi mecanizatorii de la S.M.T. Frăsinet şi S.M.T. Lehliu.

Deşi ne aflăm la mijlocul lunii noiembrie, unele brigăzi de la S.M.T. Lehliu, cum sînt a 8-a şi a 9-a, încă seamănă la întovărăşirile din Dor Mărunt, Pelinul şi alte sate. „Seamănă" este însă numai un fel de a vorbi, deoarece aproape nu e zi ca la atelierul mecanic al staţiunii să nu se primească veşti de pe teren că s-au defectat alte şi alte tractoare.

Acum cîteva zile, la acest S.M.T. se aflau în reparaţie nu mai puţin ca 11 tractoare — dintre care şi destule K.D.-uri şi MTZ-uri (nu numai I.A.R.-uri, care se ştie că sînt vechi şi nu pot fi prea mult solicitate fără a se defecta).

Cauza principală a defectării tractoarelor constă aci în neaplicarea graficului de întreţinere tehnică zilnică şi periodică la motoarele tractoarelor şi la maşinile agricole.

Numeroşi tractorişti cum sînt: Ştefan Niculae (din brigada a 5-a), Neciu Florian (din brigada a 8-a şi alţii) deşi au primit de curînd tractoare bine reparate, le-au cauzat din nou grave defecţiuni. In brigăzile I, condusă de Lăzărescu Ion, şi a 3-a, condusă de Tindăveanu Dumitru, care lucrează în comunele Răzvan şi Lupşanu, tractoarele au stat cîte 8—10 zile fără să lucreze, deoarece se defectaseră pe rînd.

Trebuie subliniat că şi la S.M.T. Frăsinet pot fi întîlnite cazuri asemănătoare cu cele de mai sus, întîrziindu-se astfel executarea însămînţărilor şi a arăturilor adînci de toamnă.

Este necesar ca tovarăşii cu munci de răspundere din cadrul secţiei agricole a raionului Lehliu, în frunte cu tov. ing. Ungurelu, şi din cadrul serviciului regional S.M.T. să sprijine S.M.T.-urile, luînd urgent măsuri ca toate tractoarele care nu necesită reparaţii capitale să fie repuse în brazdă.

I. ALEXANDRU

Ştirile zilei

LAPTE ŞI LINĂ PESTE PLAN

Muncitorii din sectorul zootehnic al gospodăriilor agricole de stat au livrat statului pînă la 1 noiembrie 1.645.700 litri de lapte de vacă peste planul anual.

Gospodăriile agricole de stat au livrat anul acesta şi cele mai mari cantităţi de lînă din ultimii 10 ani, dînd cu 14 la sută mai multă lînă decît anul trecut.

SE MARESC SUPRAFEŢELE POMICOLE ŞI VITICOLE

In ultimul timp, au început intens pregătirile pentru plantările de pomi fructiferi şi viţă de vie.

Pentru plantările din toamna acestui an şi primăvara anului viitor, au fost repartizaţi numai gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale peste 1.900.000 de pomi fructiferi. Cele mai multe plantări se fac în regiunile Constanţa, Ploeşti, Piteşti şi Timişoara.

In toamnă şi primăvară se vor planta în regiunile Constanţa, Galaţi, Ploeşti, Piteşti, Stalin şi Timişoara şi circa 2.000 ha vii altoite

SPRIJINUL COOPERAŢIEI DE CONSUM

In toamna aceasta, cooperaţia de consum a aprovizionat satele cu unelte agricole şi materiale necesare ţărănimii. Au fost repartizate cooperativelor săteşti peste 11.000 de pluguri, cu 2.600 mai multe decît anul trecut, peste 16.000 tone de cărbuni pentru forje şi cu peste 2.800 tone mai multe îngrăşăminte chimice decît în toamna anului 1956.

CANTITĂŢI SPORITE DE MAŞINI AGRICOLE

Industria noastră constructoare de maşini agricole produce în cantităţi sporite maşinile şi utilajele necesare oamenilor muncii de pe ogoare.

Uzinele „7 Noiembrie" din Craiova, de pildă, de la începutul anului şi pînă acum au depăşit planul de producţie cu 200 tocătoare de siloz.

De asemenea s-au livrat aproape 16.000 de pluguri diverse cu tracţiune animală, depăşindu-se planul cu aproape 1.000 bucăţi.

Pentru funcţionarea în cele mai bune condiţii a întregului parc de maşini şi tractoare, industria constructoare de maşini agricole a livrat, în primele trei trimestre ale anului, şi peste 1.054 tone piese de schimb diverse.

Zoresc arăturile adînci

Arăturile adînci se desfăşoară şi în regiunea Galaţi. Iată-l în fotografie pe tractoristul Constantin Mircea de la S. M. T. Traian Sat, raionul Brăila, pregătind terenul pentru însămînţările de primăvară pe întinsele ogoare ale gospodăriei agricole colective din comuna Traian Sat.

Oamenii muncii din Capitală au condus pe ultimul său drum pe tovarăşul Grigore Preoteasa

Ultima gardă la sicriul tovarăşului Grigore Preoteasa, alcătuită din tovarăşii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Leontin Sălăjan, Janos Fazekaş, Vladimir Gheorghiu şi Avram Bunaciu.

In ziua de miercuri 13 noiembrie oamenii muncii din Capitală au condus pe ultimul său drum pe tovarăşul Grigore Preoteasa, fiu credincios al poporului romîn şi militant devotat al partidului, membru supleant al Biroului Politic şi secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Incepînd de la ora 8 dimineaţa la Palatul Republicii într-un şuvoi nesfîrşit, mii şi mii de locuitori ai Capitalei stăpîniţi de un sentiment de puternică durere, au continuat să treacă prin faţa catafalcului acoperit de flori, aducînd ultimul lor salut vajnicului luptător comunist, Grigore Preoteasa.

Printre cei care trec prin faţa catafalcului sînt mulţi tovarăşi care l-au cunoscut bine pe Grigore Preoteasa, care au lucrat şi au luptat alături de el. Alţii nu l-au cunoscut personal dar au simţit, au recunoscut în îndrumarea şi sprijinul dat activităţii lor de fiecare zi de către partid, talentul de conducător, înaltul spirit de partid al lui Grigore Preoteasa.

Răsună grav acordurile imnurilor funebre. In tăcere la catafalc se schimbă garda militară. De asemenea rînd pe rînd fac de gardă în jurul catafalcului activişti de partid, de stat şi ai organizaţiilor obşteşti, fruntaşi ai vieţii noastre culturale şi ştiinţifice, generali şi ofiţeri superiori, deputaţi ai Marii Adunări Naţionale.

Din ultimele gărzi fac parte membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, miniştri, conducători ai organizaţiilor oamenilor muncii.

Ora 10,45. Fac de gardă membrii delegaţiei guvernamentale sovietice desemnată de Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi C.C. al P.C.U.S. pentru a participa la funeralii: Leonid Brejnev, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., Nikolai Patolicev, membru al C.C. al P.C.U.S., prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., Nikolai Bobrovnikov, membru al C.C. al P.C.U.S., preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc Moscova, Aleksei Epişev, membru supleant al C.C. al P.C.U.S., ambasadorul U.R.S.S. în R.P. Romînă, Vladimir Tişcenko, şef de secţie adjunct al C.C. al P.C.U.S., precum şi A. F. Gorkin, conducătorul delegaţiei de vechi membri ai P.C.U.S. care se află în ţara noastră.

Ultima gardă este alcătuită din tovarăşii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraş, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Leontin Sălăjan, Janos Fazekaş, Vladimir Gheorghiu şi Avram Bunaciu.

La ora 11 sicriul cu corpul neînsufleţit al lui Grigore Preoteasa purtat pe umeri de conducătorii de partid şi de stat care au alcătuit ultima gardă este scos din marea sală îndoliată a Palatului Republicii şi aşezat pe un afet de tun.

Garda militară de onoare cu drapelul îndoliat, aliniată în faţa palatului prezintă onorul.

Sînt prezenţi membrii Comitetului Central al P.M.R., membrii guvernului, membrii Prezidiului Marii Adunări Naţionale, deputaţi, conducători ai organizaţiilor de masă, generali şi ofiţeri superiori ai Forţelor noastre Armate, academicieni, oameni de ştiinţă, artă şi cultură, conducători ai instituţiilor centrale, numeroşi activişti de partid, de stat şi ai organizaţiilor obşteşti.

Sînt de asemenea de faţă ambasadorii: Stoian Pavlov — R.P. Bulgaria, Nikola Vujanovici — R.P.F. Iugoslavia, Ke Bo-nian — R.P. Chineză, Ivan Rohali-Ilikiv — R. Cehoslovacă, Ferenc Keleti — R.P. Ungară, Georg Stibi — R.D. Germană, Kim Ben Dik — R.P.D. Coreeană, Hussein Chawky — Egipt, Ianusz Zambrowicz — R.P. Polonă, Arieh Harell — ministrul Israelului, însărcinaţii cu afaceri ad-interim: J. Medoro Delfino — Argentina, Matti Pyykko — Finlanda, Phan Van Su — R.D. Vietnam, precum şi membrii Ambasadei U.R.S.S. şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Sînt prezenţi membrii delegaţiei de vechi militanţi ai P.C.U.S.

In sunetele marşului funebru, cortegiul funerar părăseşte piaţa Republicii îndreptîndu-se spre cimitirul Ghencea. In fruntea cortegiului funerar este purtat un mare portret îndoliat al tovarăşului Grigore Preoteasa. Sînt purtate de asemenea numeroasele coroane de flori depuse la catafalcul celui dispărut, iar pe perniţe roşii ordinele cu care partidul şi guvernul au distins pe tovarăşul Grigore Preoteasa. Afetul de tun care poartă sicriul cu corpul neînsufleţit al celui dispărut este urmat în imediata apropiere de familia defunctului, de conducători ai partidului şi statului nostru, de membrii delegaţiei sovietice care participă la funeralii, de membrii Comitetului Central al P.M.R. şi ai guvernului, de membrii Prezidiului Marii Adunări Naţionale, de şefii unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic, de membrii delegaţiei de vechi militanţi ai P.C.U.S., de generali şi ofiţeri superiori, de activişti de frunte de partid şi de stat.

Urmează apoi garda militară de onoare şi detaşamente ale gărzilor muncitoreşti înarmate. Fanfarele intonează marşuri funebre. Un mare cor cîntă imnuri de luptă ale clasei muncitoare.

Intr-o tăcere solemnă trece coloana miilor de oameni ai muncii din Capitală care au venit să conducă pe ultimul său drum pe tovarăşul Grigore Preoteasa.

De-a lungul străzilor oraşului pe care le străbate cortegiul funerar mii şi mii de oameni aduc un ultim salut luptătorului devotat pentru socialism, pentru libertatea şi fericirea poporului romîn.

In aceste zile grele în care partidul şi poporul deplîng pierderea lui Grigore Preoteasa, fruntaş de seamă al partidului şi statului democrat-popular, zeci de mii de oameni ai muncii îşi exprimă în mod impresionant hotărîrea lor fermă de a se uni şi mai strîns în jurul partidului, de a lupta cu mai multă energie pentru victoria deplină a socialismului în patria noastră.

In faţa Academiei Militare elevii ofiţeri aliniaţi dau onorul, aducînd omagiul lor celui dispărut.

La ora 13,15 cortegiul funerar se opreşte la cimitirul militar Ghencea unde are loc mitingul de doliu consacrat amintirii tovarăşului Grigore Preoteasa.

Miile de oameni ai muncii umplu aleile cimitirului militar Ghencea.

La intrarea cortegiului, o gardă militară de onoare cu drapel cernit dă onorul.

In jurul sicriului cu corpul neînsufleţit al lui Grigore Preoteasa iau loc conducătorii partidului şi ai guvernului, membrii C.C. al P.M.R., miniştri, deputaţi în Marea Adunare Naţională, oameni de artă şi cultură, militari, membrii delegaţiei guvernamentale sovietice, şefii unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic, membrii familiei defunctului.

Mitingul de doliu închinat memoriei lui Grigore Preoteasa a fost deschis de tov. Fl. Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

A luat cuvîntul tovarăşul Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

A vorbit apoi Leonid Brejnev, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., conducătorul delegaţiei guvernamentale sovietice care participă la funeralii.

La mitingul de doliu au mai luat cuvîntul A. Mălnăşan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Ion Iliescu, preşedintele Asociaţiei Studenţilor din R.P. Romînă scriitorul acad. Geo Bogza, V. Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M., Gh. Borş, secretarul comitetului de partid al Complexului C.F.R. „Griviţa Roşie".

Tovarăşii Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Petre Borilă, Alexandru Drăghici Leontin Sălăjan, Janos Fazekaş, Vladimir Gheorghiu, ridică apoi sicriul care este coborît în mormîntul de marmoră albă în acordurile Internaţionalei, imnul de luptă al clasei muncitoare pentru ale cărei idealuri Grigore Preoteasa şi-a închinat întreaga sa activitate

In semn de omagiu se trag 12 salve de tun.

Pe lespedea de marmoră a mormîntului este înscris numele neuitatului tovarăş Grigore Preoteasa, iar deasupra este săpată stema Partidului Muncitoresc Romîn, al cărui vrednic membru a fost.

(Agerpres)

In legătură cu cinstirea memoriei lui Grigore Preoteasa

Pentru cinstirea memoriei lui Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne au adoptat o hotărîre prin care se atribuie numele de Grigore Preoteasa: întreprinderii „Electromagnetica" din oraşul Bucureşti, şcolii elementare de 7 ani nr. 168, din Bucureşti, la care a învăţat Grigore Preoteasa şi Casei de cultură a studenţilor din Bucureşti.

Prin hotărîre se aprobă propunerea ţăranilor colectivişti din gospodăria agricolă colectivă „Progresul", comuna Gighera, raionul Gura Jiului, regiunea Craiova, ca această gospodărie colectivă să poarte numele „Grigore Preoteasa".

De asemenea, se prevede editarea unui volum care să cuprindă biografia şi o culegere de articole ale lui Grigore Preoteasa.

Gospodăria agricolă colectivă din Gighera a primit numele de „Grigore Preoteasa"

CRAIOVA. — In dimineaţa zilei de 12 noiembrie, peste 300 de membri ai gospodăriei agricole colective din comuna Gighera, raionul Gura Jiului, s-au adunat în sala căminului cultural într-un miting de doliu pentru a cinsti memoria tovarăşului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R. Printre cei care au vorbit a fost şi tov. Călin Oprea, preşedintele gospodăriei agricole colective care a propus ca în amintirea fiului credincios al clasei muncitoare şi al poporului nostru, militant de seamă al partidului, gospodăria lor agricolă colectivă să poarte numele lui Grigore Preoteasa. Adunarea generală a colectiviştilor a aprobat în unanimitate această propunere, trimiţînd o telegramă C.C. al P.M.R. în care îşi iau angajamentul să muncească cu perseverenţă, să nu precupeţească nici un efort în lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii, după exemplul tovarăşului Grigore Preoteasa. Adunarea generală a colectiviştilor a aprobat apoi primirea în gospodăria agricolă colectivă a încă 30 de familii de ţărani muncitori. In momentul de faţă gospodăria agricolă colectivă numără aproape 300 familii de colectivişti.

Telegrame de condoleanţe sosite la C. C. al P. M. R.

La C.C. al P.M.R. continuă să sosească telegrame de condoleanţe în legătură cu încetarea din viaţă a tovarăşului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R.

Au mai sosit telegrame de la: Comitetele orăşeneşti Galaţi, Baia Mare, Brăila, Cluj, Focşani, Arad, Bacău, Tr. Severin, Tg. Ocna, Zărneşti-Stalin, Tîrgovişte, Reşiţa, Lugoj, Constanţa, Oraviţa, comitetele raionale Băbeni, Găeşti, Filimon Sîrbu, Măcin, Zalău, Tg. Secuiesc, Focşani, Ploeşti, Băileşti, Sînnicolaul Mare, Făget, Orşova, Lugoj, Brăila, Bujor, Alba Iulia, Hunedoara, Dorohoi, Moldova Nouă, Vrancea, Timişoara, Orăştie, Zimnicea, Hîrşova, Oradea, Reşiţa, Caracal, Gura Humorului, Lieşti, Sărmaş, Zeletin, Tg. Frumos, Cristur, Istria, Galaţi, Vaslui, Feteşti, Tulcea, Arad, Novaci, Medgidia, Oraviţa şi Tecuci ale Partidului Muncitoresc Romîn, de la Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu" şi de la Şcoala de partid din Deva, de la adunările de partid deschise ale muncitorilor de la Combinatul metalurgic Reşiţa şi Şantierul naval maritim Constanţa, plenara membrilor de partid de la uzinele „Gheorghe Doza" etc. S-au mai primit telegrame şi de la alte întreprinderi, instituţii şi comitete executive ale sfaturilor populare din întreaga ţară.

DE PRETUTINDENI

O CONDUCTA URIAȘA

Vasta muncă de desțelenire a pămînturilor din Kazahstan întreprinsă în ultimii ani are o covîrși-

toare importanță pentru agricultura Uniunii Sovietice. Producțiile mari obținute au dovedit rodnicia acestor pămînturi trezite la o viață nouă. Zeci de sovhozuri, stațiuni de mașini și tractoare, orășele pentru muncitori au luat ființă aci. Una din problemele importante ce se cerea grabnic rezolvată era problema aprovizionării cu apă potabilă. De curînd, s-a trecut la instalarea în Kazahstan a unei uriașe conducte de apă în lungime de peste 1.000 km., care va asigura pe deplin nevoile sovhozurilor, S.M.T.-urilor și locuitorilor acestei regiuni.

SINLENTZI (LEACUL SINGELUI)

In China se bucură de mare cinste preparatul medical numit Sinlențzi (leacul singelui), care vindecă diferite boli. Pentru a obține acest medicament este însă nevoie de o mare îndrăzneală. Țăranii din regiunile muntoase ale provinciei Sinciuan sînt singurii specialiști în vînarea „tigrului zburător", un animal din familia tigrului, ceva mai mare decît o pisică, ale cărui aripi sînt prevăzute cu șiruri de dințișori mărunți. Acești dințișori — în special la femele — conțin prețiosul medicament Sinlențzi. Vînătorii se leagă cu frin-

gii și își dau drumul la zeci de metri în prăpastie pînă la vizuina fiarei. De multe ori însă se întîmplă ca fiara înfuriată să taie frînghia și vînătorul piere în adîncimile țării fund.

PLANTA CARE MERGE

In deșertul peruvian crește un fel de cactus, numit de populația băștinașă „el cactus andante". Este singura plantă superioară cunoscută pînă în prezent care poate să „meargă". Cactusul are drept „picioare" niște umflături ciudate, acoperite cu ghimpi ascuțiți, care se mișcă ce-i drept foarte încet. Cu ajutorul „picioarelor" planta poate străbate distanțe foarte mari, iar vîntul îi accelerează con-

siderabil viteza de deplasare. „El cactus andante" se aprovizionează cu apă nu din sol ci direct din umiditatea aerului.

ÎMI PLACE...!

Colectivistul Bella Biro din Sărățeni a trecut pe la magazinul cooperativei din Sovata raionul Tg. Mureș și „încearcă" un acordeon. „Îmi place și-l cumpăr, dar mai aștept cîteva zile pînă se împart veniturile la gospodăria noastră colectivă", i-a spus el gestionarului.

E bine să știm — Cînd și cum trebuie îngropată vița de vie

In țara noastră, din cauza gerurilor aspre din timpul iernii, este necesară apărarea viței de vie împotriva înghețului. Acest lucru se realizează prin acoperirea plantelor cu pămînt, în parte (mușuroirea) sau în întregime, (îngropatul propriu zis).

Odată cu îngropatul, în majoritatea podgoriilor noastre se practică și tăierea viței. Tăierea de toamnă numită și tăierea de ușurare, se aplică numai vițelor care se îngroapă total. Prin această lucrare se îndepărtează coardele care îngreunează îngropatul avînd grijă să lăsăm numai pe cele sănătoase, bine dezvoltate și coapte, cu poziție bună, pe butuc și într-un număr de 2 ori mai mare decît la tăierea de producție.

Tăierea definitivă toamna, (tăierea de producție) așa cum se mai obișnuiește încă în podgoria Drăgășani și acolo unde vițele se mușuroiesc, trebuie părăsită de viticultori deoarece este păgubitoare producției.

Ingroparea parțială (mușuroitul) se aplică în viile tinere de 1—2 ani și acolo unde se practică tăierea scurtă, — în aceste cazuri fiind nevoie numai de apărarea ochilor de la bază. Mușuroirea se face astfel încît pămîntul să acopere coardele pe o înălțime de 25—30 cm. Acest fel de îngropare se poate practica și în podgoriile unde iernile sînt mai puțin aspre și pe locurile mai ridicate și ferite de curenții reci din Dobrogea, Ardeal, Banat, Drăgășani etc.

Ingroparea în întregime a vițelor (îngropatul propriu zis) se folosește în majoritatea podgoriilor noastre. In acest caz, vița se acoperă în întregime cu un strat de pămînt bine mărunțit și reavăn, gros de 15—18 cm. Coardele se apleacă spre pămînt cu multă grijă, pentru a nu le rupe, îndreptîndu-le pe direcția rîndului. Cînd scaunul butucului este înalt, se trage mai întîi pămînt sub brațele butucului, făcîndu-se un pat pe care se culcă coardele care se acoperă apoi cu pămînt.

Metoda de a se îngropa numai vîrful coardelor, baza lor și a butucului rămînînd descoperite, așa cum se mai practică în podgoriile Panciu, Odobești, Nicorești, Cotești, Bucium și altele, este necorespunzătoare și trebuie părăsită. Nu este bun nici procedeul de a se face îngropatul prin aplecarea forțată a coardelor și fixarea lor numai cu bolovani.

Insemnări din gospodăria de stat Pietroiu

OARE CE-O MAI FI CU FILIP?

Gîndul despre Filip, eroul romanului „Bărăgan", mi-a răsărit în minte zilele trecute, la Pietroiu. De ce tocmai Filip din romanul „Bărăgan"? Pe semne unde mi s-o fi părut ca oamenii și faptele de la Pietroiu prea adue cu oamenii și faptele din Lespezi. Numai oamenii și faptele, nu? Locurile nu mai seamănă cu cele de demult. Par altele. Doar brațul Borcea, într-o parte, și bătrîna Dunăre, în cealaltă, au rămas aceleași ape legănate, unduind în jos, spre podul care leagă Cerna-Vodă de Fetești. Sau, poate tocmai faptul că pe-aici sînt astăzi alte locuri m-a făcut să mă gîndesc și mai întemeiat la Filip. Fiindcă numai oameni îndrăzneți ca el puteau să schimbe fața locurilor pînă într-atît.

Oameni care au supus natura

Ce era acum vreo 10—12 ani aici, în baltă? Un pustiu. Aproape 9.000 de ha acoperite de hățișuri și de smîrcuri. Cît puteai cuprinde cu privirile spre Dunăre și spre Gîldău, spre Șocariciu și spre Cocargeaua — numai apă, trestie, lăstărișuri și privale. Altceva nimic. Iar în adîncurile neumblate își găseau sălaș de taină turmele de porci sălbatici, haitele de lupi și păsările bălții. Omul nu călca acolo. N-avea ce să caute. Și nici nu cuteza s-o facă. Se temea mai mult spre apa Borcii, pe terenuri mai săltate, unde apa nu băltea decît arareori și unde nu era nici urmă de privale.

Mai de mult nimeni nu se sinchisea că o întindere atît de mare de teren stătea nefolosită. Dimpotrivă. Gheorghe Craiu, fost administrator general al fermei de aci, socotea că nici n-ar fi cu cale să se schimbe lucrurile. Ce lucrări de asanare? Ce îndiguire? Ce canal de desecare? Mofturi. Cheltuieli nesăbuite și zadarnice. Mai bine lasă balta, baltă.

Numai că Dumitru Gh. Dumitru n-a mai zis așa. Directorul cel nou a socotit că nu-i cu cale ca o fermă să cultive doar 300 de hectare din aproape 9.000 și nici să crească numai 6 porci cîți erau pe vremea lui Craiu. Și s-a pus pe lucru. Mai întîi s-a scuturat de Craiu și de ceilalți afaceriști. A dat pe urmă foc hățișurilor ca să limpezească locurile. Iar în urma focului a pus tractoarele și plugurile la desțelenit. Chiar din primul an, adică din 1948, a cultivat cu grîu și cu porumb 1.400 de hectare de teren.

In anii următori a mai redat agriculturii încă 4.580 de hectare. Din păcate n-a putut să le cultive. Primăvara se umfla și Dunărea, și Borcea. Năvăleau puhoaiele de ape pe privale inundînd întinderile. Peste 3.000 de hectare de teren desțelenit tînjeau sub apă. Iar directorul și inginerul șef Dumitru Pîrvu se uitau neputincioși la ele.

Dar comuniștii nu s-au demobilizat. N-au rămas cu brațele încrucișate nici Dumitru Gh. Dumitru, nici Dumitru Pîrvu. Au dat fuga la partid să ceară sprijin. Li s-a dat: escavatoare, screpere, buldozere, căruțe, oameni. Au pornit atacul împotriva forțelor naturii. Timp de 3 ani încleștați au dus cu ele lupta aprigă. Și le-au înfrînt. In primăvara anului 1953, un dig lung de 48 de km., lat de 33 de metri și înalt de 7 metri proteja culturile din baltă împotriva apelor dezlănțuite.

Se părea că s-a sfîrșit cu greutățile. Dar în primăvara următoare s-a ivit un nou pericol: apele freatice. Și iar s-a pomenit directorul cu 3.000 de hectare înecate. Altă muncă, altă luptă: un canal de desecare lung de peste 7 km, alte cîteva canale secundare pe privale, în lungime de aproape 32 de km, un bazin de decantare lîngă Dunăre, o stație cu 4 pompe — și natura s-a supus din nou voinței omului. In anii următori, întreaga suprafață a gospodăriei a putut fi cultivată.

Contribuția cadrelor

Pe directorul gospodăriei din Pietroiu l-au nemulțumit din capul locului recoltele. Cînd a văzut cît s-a produs la grîu în primul an, și-a spus nemulțumirea în cuvinte:

— Asta nu-i agricultură. Cît sînt eu de „nespecialist" în ale agrotehnicii și tot m-aș prinde să măresc producția. Păi dacă noi, aici în baltă, dăm abia o tonă la hectar, atunci gospodăriile de stat din stepă cît ar trebui să dea? 5—6 saci? Sau poate nici atît?

Avea dreptate. Balta oferea condiții pentru recolte mult mai mari. Și ele trebuiau realizate. Dar cu cine și cu ce? Gospodăria n-avea decît 5 tractoare, o batoză, cîteva secerători și 4 ateliere. In privința cadrelor — mai bine s-o lăsăm încolo. Nici tu șefi de secții, nici tu brigadieri, nici tu mecanici. Singurul specialist era Dumitru Pîrvu, inginerul șef. Dar el cu cine să aplice agrotehnica pe mii de ha? Cu Dobre H. Marin? Păi el era cioban de meserie. Cu Dumitru Florea și cu Gheorghe C. Boboc? Erau ei țărani ce-i drept, dar nu știau ce-i agrotehnica. Cu tractoristul Nicolae D. Ion? El, bietul om, făcea de toate: repara uneltele, desțelenea terenuri noi, ara și recolta păioasele — mă rog, se străduia cît îl țineau puterile și cît îl ajuta priceperea. Dar nu era decît un om, pe cînd hectarele se numărau cu miile.

Directorul și-a dat seama că îi trebuiau în primul rînd mașini și cadre. A plecat să le ceară. I s-au dat: tractoare, semănători, secerători, batoze. Dar de cadre n-a făcut rost. Degeaba insista mereu. Răspunsul era clar și răspicat:

— De cadre și noi ducem lipsă. Crește-ți singur.

Și a crescut. Dumitru Florea, Gheorghe C. Boboc și Simion Bourașu au ajuns tehnicieni cu școală. Azi sînt brigadieri. Marin H. Dobre a ajuns tehnician zootehnist, iar Nicolae D. Ion mecanic șef. Și tot așa.

Mașinile și cadrele au ajutat la aplicarea agrotehnicii și la organizarea muncii. Iar producția s-a ridicat mereu. La grîu, de la 1.200 de kg. în 1949 a săltat la 2.400 în 1957. La porumb s-a întîmplat la fel: de la 1.400 de kg. de boabe a ajuns acum la peste 4.000. Așa se face că gospodăria a primit în vara anului trecut premiul republican pentru producția de grîu, iar acum a fost în stare să livreze statului 100 de vagoane peste plan. Cu ce mîndrie îți vorbește azi directorul despre producția-record de grîu de la Gîldău și Jegălia! De pe 96 de hectare, brigadierul Simion Bourașu a realizat o producție de 3.866 de kg la hectar. Iar brigadierul Gheorghe C. Boboc de pe 104 ha a scos cîte 3.360 de kg la hectar.

Îi place de asemenea directorului să vorbească de problema prețului de cost. Ba chiar insistă să notezi că grîul din Pietroiu costă 0,41 lei, în timp ce planul prevedea cu 10 bani la kg. mai mult. Îți face și calculul economic:

— Am produs 3.800.000 de kg. Inmulțind cu 10 bani ne dă exact 380.000 lei. E binișor, nu crezi?

Desigur. Ba-i chiar foarte bine. După cum tot foarte bine este că la Boboc s-au obținut aproape 7.500 de kg de porumb boabe la hectar, că s-au făcut lucrări de irigare pentru 700 de hectare, că mecanizarea în gospodărie a ajuns la peste 96 la sută, că gospodăria furnizează Aprozar-ului imense cantități de zarzavaturi și legume, că-și produce singură semințele de trebuință, că sectorul zootehnic a crescut și crește an de an etc. E foarte lăudabil de asemenea și faptul că gospodăria și-a făcut clădiri durabile și arătoase, că se îngrijește de cazarea în condiții omenești a muncitorilor, că are pentru ei bibliotecă, cinematograf și bae. Avea dreptate cineva de la raion să spună că n-ai o astfel de gospodărie ți-e mai mare dragul să lucrezi.

★

Abia plecasem din Pietroiu, cînd mi-a răsărit din nou în minte întrebarea: oare ce-o mai fi cu Filip din romanul „Bărăgan"?

NICOARA COSAȘU

O sută de mii de puteri

S-au strîns laolaltă răzleții de ieri
— Noian de nădejdi într-o vrere —
Și iată: o sută de mii de puteri
Sînt azi o imensă putere.

Dau iureș de muncă, și chiot, și cînt
Și stepa de clocot s-aprinde;
Tarlaua i cît zarea, dar noul avînt
Abia dacă-l poate cuprinde.

Mai liber aleargă tractorul de-acum,
Mai spornic se-ndeamnă combina,
Belșugul spre case mai lesne-și ia drum
Mai viu strălucește lumina.

Și-n clocotul aprig ce crește șuvoi,
In freamătul muncii unite
Văd lumea cea nouă, văd anii cei noi
Ai vieții pe veci rostuite.

Căci dacă răzleții cei trudnici de ieri
Și-adună puterile stivă
Atunci nici o mie de mii de puteri
Nu pot să le stea împotrivă.

NICOLAE COMANICI

INSEMNĂRI

Din carnetul unui jurisconsult

Intîmplător am răsfoit carnetul de notițe al jurisconsultului Pascal Dragomirescu de la gospodăria de stat Basarabi, raionul Medgidia. Era un carnet obișnuit în care pe fiecare filă fuseseră notate pe scurt cîteva „cazuri".

Primul titlu: „Cazul" gospodăriei de stat Rușețu. Această unitate a livrat gospodăriei Basarabi o cantitate de viță de vie în valoare de 75.000 lei. Clauzele contractuale prevedeau ca gospodăria Basarabi să vireze banii înainte de a primi vița de vie, iar gospodăria de stat Rușețu la rîndul ei, se obliga să livreze viță de bună calitate. Gospodăria de stat Basarabi și-a respectat contractul întru totul în timp ce cea din Rușețu nu. Vița trimisă era.. uscată. Au urmat de aici înainte adrese peste adrese, în care se arăta că vița livrată a fost de proastă calitate și că în consecință gospodăria Rușețu trebuie să restituie banii. Cei de la Rușețu nu au admis acest lucru. Ei susțineau că vița a fost bună și că aceasta s-ar fi uscat... în gospodăria Basarabi, care nu a plantat-o repede. In fața acestui refuz, jurisconsultul Pascal Dragomirescu, a trecut la întocmirea unui dosar cu probe din care să reiasă justețea celor argumentate de cei de la Basarabi. Cu toate argumentele aduse de jurisconsult, conducerea gospodăriei de stat Rușețu a refuzat și de data aceasta să restituie banii. In fața acestei situații cazul a fost adus în fața arbitrajului de stat. Documentele de la dosar, culese de jurisconsultul Dragomirescu, pe bază de fapte juste, erau cît se poate de edificatoare așa că arbitrajul de stat a dat cîștig de cauză gospodăriei de stat Basarabi.

Cazul Rușețu, consemnat pe o jumătate de filă din carnetul jurisconsultului Pascal Dragomirescu se termină cu următorul cuvînt: rezolvat.

Asemenea situații de nerespectare a contractelor încheiate între gospodării și alte unități oglindesc, și celelalte însemnări.

Pentru a relata tot ce conțin filele din carnetul jurisconsultului Dragomirescu, ne-ar trebui pagini întregi de ziar. Ne oprim însă aici, rezervîndu-ne dreptul să întrebăm: cînd se vor termina oare aceste litigii, care nu fac altceva decît să irosească o parte din fonduri, să pună oamenii pe drumuri și să păteze prestigiul unor unități de tip nou, socialiste?

R. GHEORGHE

Pentru dezvoltarea comerțului de cereale

In țară, paralel cu realizarea contractelor de porumb, floarea soarelui și cartofi de toamnă, în prezent, se desfășoară cu succes acțiunea de contractare a recoltei de cereale din anii ce urmează.

Pînă zilele trecute, numeroase gospodării agricole colective, cooperative agricole de producție cu rentă, și întovărășiri agricole au încheiat contracte pe termen lung la cereale: de asemenea mii și mii de țărani din sectorul individual au încheiat contracte pentru recolta de cereale din anul viitor.

In scopul bunei reușite a acestei acțiuni este necesar ca recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri privind încheierea de contracte la grîu, secară, porumb, orzoaică și floarea-soarelui să fie cît mai larg cunoscută. Ne propunem deci să scoatem în evidență cîteva din cele mai importante prevederi ale acestei Hotărîri.

Conform Hotărîrii Consiliului de Miniștri, toți producătorii agricoli au dreptul de a contracta cereale cu organele cooperatiste sau de stat; unitățile agricole socialiste vor putea încheia contracte pe o durată de 2—3 ani, iar membrii acestora cît și producătorii individuali vor putea contracta, de pe acum, *din recolta anului 1958*.

Produsele contractabile sînt: grîu, secară, orzoaică, floarea-soarelui și porumb. Spre deosebire de anul acesta, în viitor, contractele la grîu și secară se vor încheia separat, iar grîul se va plăti cu 10 bani mai mult la kilogram decît secara. De pildă, înainte, cantitatea minimă de contractare era 200 kg. de grîu — secară. In prezent, cantitatea minimă este de 200 kg. de grîu sau 200 kg. de secară. La celelalte produse cantitățile rămîn aceleași.

O prevedere importantă este și cea privind *gruparea produselor și stabilirea cantităților de cereale pe care trebuie să le contracteze producătorii care vor să beneficieze de sporul de 10 la sută peste prețul ferm de contractare*. In prezent, unitățile agricole cooperatiste care vor contracta cel puțin 20 de tone de grîu, secară și orzoaică la un loc, sau cel puțin 20 de tone de porumb și floarea-soarelui la un loc, vor beneficia de acest spor. De asemenea, vor beneficia de sporul de 10 la sută producătorii care vor contracta *în asociere* o cantitate minimă de 20 de tone de grîu, secară și orzoaică la un loc sau de 20 de tone de floarea-soarelui și porumb la un loc. După cum se poate observa, floarea-soarelui a fost trecută în grupa porumbului. Această măsură a fost luată cu scopul de a aduce o înlesnire unităților agricole care cultivă floarea-soarelui și porumb pe suprafețe mai mari decît cele cultivate cu păioase, spre a putea beneficia și ele de sporul de 10 la sută.

De asemenea reducerea minimelor de contractare de la 30 de tone la 20 de tone s-a făcut tot în scopul de a înlesni producătorilor, care contractează în asociere, posibilitatea beneficierii de sporul de 10 la sută peste prețul de contractare.

Altă importantă prevedere a Hotărîrii Consiliului de Miniștri este cea privitoare *la prețul ferm de contractare*. Dată fiind durata lungă pentru care se pot încheia contracte, s-a avut în vedere eventualele oscilații ale prețurilor pieții în perioada preluării cerealelor contractate. Pentru a evita păgubirea producătorilor, Hotărîrea prevede că dacă la data predării cerealelor prețurile de achiziții practicate de stat vor fi la nivelul sau mai mari decît prețurile ferme de contractare, atunci, producătorii contractanți vor primi nu prețul ferm, ci prețul de achiziție majorat cu 10 la sută. Mai mult, unitățile agricole cooperatiste care au contractat cantitățile minime prevăzute, *obțin încă un spor de 10 la sută la acest preț de achiziții — majorat*. De acest spor vor beneficia și membrii unităților agricole cooperatiste sau producătorii individuali care vor contracta, în asociere, cantitățile mai sus citate.

Cîteva cuvinte despre arvună. La cererea producătorilor, pentru fiecare sută de kilograme din produsele cerealiere contractabile, la încheierea contractelor vor primi cîte 10 lei din arvună, restul urmînd a fi plătit într-o singură tranșă, în primăvară. In cazul contractelor de lungă durată, arvuna va fi plătită în primăvara fiecărui an.

Prevederile privind realizarea contractelor în cazul calamitării recoltei au rămas cele cunoscute: *producătorii vor preda un alt produs în schimb*.

ELENA CALIN

Mîndria lor

In mijlocul comunei Moldova-Sulița, din raionul Cîmpulung, se înalță frumoasa clădire a căminului cultural. (fotografia de mai sus). Această realizare cu care se mîndresc țăranii muncitori din comuna Moldova-Sulița a fost înfăptuită prin autoimpunere.

INTIMPLARE DOBROGEANĂ

Ședeau în jurul mesei amîndouă, cufundate în gînduri. Mîncau pe tăcute în silă. Parcă fiecare mestecă cu gura altuia. Apăsa pe inimile lor o negură grea. In răstimpuri Mîndița ofta. In ochii ei frumoși prinseră a juca bobițe de rouă. Privea țintă undeva. Privea fără să vadă..

— Mănîncă, fată, o dojeni cu blîndețe maică sa. Nu mă mai necăji și tu, că destul îs necăjită.

— Necazurile și le face omul singur!

Atina tăcu. Era prea istovită și prea sătulă de vorbe. „La ce să-i mai răspund? Ea-i o copilă. Crede că tot ce zboară se mănîncă. Nu-și dă seama ce mult mă zbat să răzbesc spre lumină, spre belșug. Și pentru cine? Pentru ea. Eu sînt de-acu' bătrînă. Mi-am trăit traiul, mi-am mîncat mălaiul. De mă străduiesc s-adun un ban, pentru fată-l adun. Doar nu ca să-l iau cu mine, în groapă".

Astăzi Atina a fost la tîrg. S-a sculat cu noaptea-n cap. S-a strecurat din sat prin beznă, ca furii, pe lîngă uluci. Nu vroia să știe satul că ea duce caii la oraș să-i vîndă. Oamenii ziceau că de-acum, de vreme ce-a scris cerere pentru colectivă, trebuie să intre în gospodărie, cu cai cu tot. De ce? Caii i-a cumpărat ea, cu bani grei, strînși din sudoarea frunții, din bălăceala mîinilor. A venit cineva din gospodărie, în anul cela de secetă, cînd își rupea bucățica de la gură și-o dădeu cailor, a venit să-i spună: „Uite, fată Atino, ți-am adus un sac de orz Să dai căluților, să nu moară de foame. Că odată și odată, o să fie ai noștri, ai tuturor, ai gospodăriei colective!" Dacă nu vrea să-i dea, nu vrea și pace! O să le spună că-s ai feciorului Sandu. Tot a făcut el cărdușie înainte de a se duce militar. Acu' dacă Sandu-i plecat, mai bine să-i vîndă. Necazu-i însă altul. Nu le-a găsit cumpărători. A stat cu ei la tîrg, la Negru Vodă, de dimineața pînă la apusul soarelui. Nici un mușteriu. Și nu putea pricepe care-i pricina. Doar sînt căluți dobrogeni, de cei ce le zice „at". Mici de statură, iuți, mușchiuloși, credincioși omului și răbdători la sete și la foame. Cai buni, ce mai încoace și-n colo.

Abia spre seară, cînd se pregătea să plece, s-au oprit nu departe de ea doi inși. Unul, flăcău, altul cu tîmplele cărunte. Au privit lung către cai:

— Dați-vă mai aproape, i-a îndemnat ea. Îi vînd ieftin.

— Cît ceri? a întrebat cel bătrîn.

— 4.000 pe amîndoi!

— A... mult... Prea mult!

Și-a început tocmeala. Atina l-a lăsat cu 3.000, apoi cu 2.500, pe urmă cu 2.200.

— Nu vă e a cumpăra, mai bine spuneți așa, a zis ea necăjită. M-ați văzut femeie și vi-i aminte de glumă.

— Ba-i cumpărăm. Dar vrem să ni-i dai pe-o mie de lei.

„O mie de lei amîndoi?" și-a spus în gînd Atina supărată. „Oamenii ăștia își bat joc de mine". Apoi a mai stat, a mai chibzuit. De fapt cumpărătorii au dreptate. Ei i-au deschis capul. Toată Dobrogea termină zilele astea colectivizarea. Inseamnă că individuali nu mai sînt. Cine îi cumpără caii? Și decît să-i predea la colectivă, pe gratis, mai bine să-i vîndă aci pe te miri ce. Și-o mie de lei sînt bani. Ce, sparg buzunarul?

— Hai, dați mia și luați caii!

— Păi bine fa, a strigat furios cel bătrîn. Noi ți-am dat 1.000 de lei în bătaie de joc. Și văd că 'mneata ești în stare să vinzi doi cai frumoși la prețul ăsta. Inseamnă că-s de furat.

— Ba nu i-am furat de la nimeni!

— Dar ai de gînd să-i furi de la colectivă. Așa e? Acolo ar trebui să-i duci!

Atina n-a mai spus nimic. A apucat furioasă caii de dîrlogi și abia a nimerit pe unde să iasă mai repede din tîrg.

A venit acasă fără un ban, necăjită, istovită. Și-n loc să găsească o vorbă bună, un dram de căldură în cămin, a dat iar peste smiorcăelile Mîndiței:

— Ce vrei, fată? De ce plîngi? Ce vrei de la mine? N-am făcut și eu cerere?

— Ai făcut, dar nu-i bună. Ai mințit în ea. Ai ascuns caii. Adunarea generală o să ți-o respingă ai să vezi.

O înăbuși plînsul și se ridică repede de la masă. Trecu în camera cealaltă și-și îngropă fața în perne. O cuprindea groaza gîndind la rușinea ce ar putea-o păți duminică, la adunarea generală. Dacă-i respinge? Să rămînă ei singurii „individuali"? Ce-o să zică Mitru? El e colectivist fruntaș, și ea? Coada cozilor? Doamne, doamne, ce mare necaz!

Din odaia cealaltă, Atina auzea hohotele de plîns ale fetei și fiece suspin îi străpungea inima cu un pumnal. Se risipise toată liniștea casei. Pentru ce muncise o viață întreagă?

Venise aci acum vreo treizeci de ani. Le promisese stăpînirea de atunci marea cu sarea. Marea a rămas însă pentru ea tot departe iar sarea gustată aci, i s-a părut amară ca fierea. Pămînt sterp, nesfîrșite întinderi de boz și ciulini. Bărbatul i-a murit de anghină pectorală, sub ochii ei. Și-a crescut singură cei doi copii, muncind pe moșia comandorului Aurelian, răzbind anevoie prin troienele vieții. Numai ea știe de cîte ori, în seri tîrzii de iarnă, a zărit pe la ulucă cîte un rînjet de bărbat pofticios. „Aci stă o văduvă tînără și faină", zicea vătaful către un oaspete. Atunci ea din casă ferecă ușa cu zăvorul și pîndea în dosul ei cu toporul ridicat, cu inima mică mică de tot.

Toată truda ei de-o viață întreagă, toată fericirea casei o destrăma acum furtuna iscată din pricina unor cai.

„S-a făcut oul mai deștept decît găina", gîndi femeia. Mă-nvață ea ce trebuie să fac. Că să duc caii la colectivă, că altfel n-o să ne primească. Aș vrea s-o văd și pe asta! Caii nu-i duc. N-ai tu grijă, Mîndițo, găsesc unde să-i vînd, să știu de bine că mă duc cu ei pînă la tîrg la Brăila. Doar n-o fi toată țara colectivizată!" Și pe-nserate, Atina plecă din nou cu caii de-acasă...

Treaba merse repede. Președintele adunării citea de pe o listă numele celui înscris, apoi inventarul pe care-l va aduce acesta în gospodărie: pămînt, vite, atelaje.. Intreba: „cine-i pentru primirea lui cutare în gospodărie?" Și oamenii votau prin ridicare de mînă. „E cineva contra?" Peste adunare se așternea tăcerea. „Bun, zicea președintele Cutare e de acum colectivist".

După ce a terminat de citit tot teancul de cereri, a oprit una pusă deoparte și a zis:

— Am lăsat înadins la urmă cererea Atinei Drugan. Dînsa la început a căutat să ascundă caii. Călca deci statutul.

Mîndița se făcuse mică și inima-i bătea cu o prepeliță prinsă în laț. Obrajii-i dogoreau ca prinși în vîlvătăi. Auzi glasul președintelui.

— Pe urmă însă, iată... ne pomenim aseară că aduce caii calea. Acum spuneți: Cine-i pentru primirea ei? Noi am înțeles-o. S-a zbătut mult biata femeie, că nu-i ușor să te desprinzi de totul dintr-o dată.

Atina privea în jurul ei înmărmurită. Oare s-or găsi și pentru ei prieteni în sală? Dacă nu se vor găsi?... Of... Și totul din pricina unor cai. Parcă vedea în fața ei un covor mare, frumos, pe care pășeau oamenii cu încălțări, gătiți în straie de sărbătoare. Și pe ea n-o primeau pe covor. Nu-i da nimeni să îmbrace straie frumoase. O lăsau singură, suflet pustiu. O pîndeau din fiecare colț ochi dușmănoși. Deodată însă în sală bubui un tunet de aplauze. Atina se ridică în picioare roșie la chip, asudată...

— Eu, tovarășe, ce să spui. Vedeți... Președintele și voi toți ați priceput ce-a fost cu inima mea. Să vă spui...

— Ce să mai dezgropăm morții se auzi un glas. Ce-a fost s-a dus. Acu' gata! Ai intrat în bătătura colectivei.

— Da, a intrat în bătătura colectivei, dar călare, rîse președintele.

Atina nu rîdea. Privea mișcată, parcă încă speriată, cu ochii aprinși. O simți pe fată lîngă ea și-o strînse de mijloc.

Și în sala întreagă aplauzele parcă nu se mai opreau.

GHEORGHE JANGOCIU

Din experiența noastră în munca de cooperativizare

Cea de a VI-a sesiune a sfatului popular regional Oradea a constatat că în agricultura raionului Criș acțiunea de cooperativizare a înregistrat succese importante. Majoritatea țăranilor muncitori din comunele raionului au pășit de pe acum pe calea agriculturii socialiste. Numai în decurs de nouă luni, în 1957, numărul țăranilor muncitori membri în diferite forme ale cooperației de producție agricolă a crescut de la 6.168 la 12.802 familii, iar suprafața cooperativizată de la 15.974 la 35.863 hectare. In prezent, există în raionul Criș șase comune și sate complet cooperativizate, iar în altele sectorul cooperativizat cuprinde 90—95 la sută din suprafața arabilă.

În comunele raionului nostru mii de țărani muncitori au înființat în ultimii 5—6 ani numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole înfloritoare (la Sîntana, Pădureni, Grăniceri etc). Activiștii de partid și de stat au înțeles că sarcina lor principală este popularizarea succeselor dobîndite de aceste unități agricole socialiste în rîndul tuturor țăranilor muncitori. In această acțiune de popularizare au fost folosite cele mai diferite mijloace ale muncii de agitație și propagandă. La cursurile cercurilor agro-zootehnice și îndeosebi în cadrul adunărilor populare duminicale organizate regulat în toate cele 24 de comune ale raionului, cadrele agricole și cele didactice au vorbit despre rezultatele obținute de gospodăriile și întovărășirile fruntașe. Țăranii muncitori individuali au aflat despre recoltele bogate obținute de către unitățile agricole cooperatiste și din conținutul graficelor și panourilor expuse în fața instituțiilor publice și la ariile de treier. Și mai rodnică s-a dovedit însă a fi metoda folosită de către colectiviștii din Sîntana, Șiclău și din alte comune; ei au invitat pe numeroși țărani muncitori să participe la adunările generale ale membrilor, să cunoască mai îndeaproape succesele gospodăriei colective cît și perspectivele ei de dezvoltare.

Comitetul executiv al sfatului popular raional, sub îndrumarea comitetului raional de partid, a întărit munca de agitație și propagandă pentru a cooperativiza **mai întîi 5 comune bine cunoscute pentru hărnicia țăranilor muncitori**, fără a neglija bineînțeles nici celelalte comune din raion. Am ales 5 comune, așezate în diferite părți ale raionului, și anume: Sîntana, Grăniceri, Satul-Nou, Zerind și Mișca. In 4 din aceste comune au fost înființate încă mai demult gospodării agricole colective, cu o rodnică activitate. De asemenea, în aceste comune, țăranii muncitori mai înființaseră încă din 1954—1955 unele asociații simple de producție agricolă, obișnuindu-se treptat să muncească în comun. In aceste cinci comune principale, activiștii de partid și de stat, zecile de agitatori recrutați din rîndul colectiviștilor, întovărășiților, deputaților și învățătorilor au muncit cu perseverență.

Astăzi, aceste 5 comune sînt complet cooperativizate.

Așa cum ne-am așteptat, veștile asupra creșterii sectorului socialist-cooperatist în aceste cinci comune au avut un puternic efect asupra țăranilor muncitori din restul raionului. In Pilul și Vîrșand, comune învecinate cu Grăniceri, sfaturile populare comunale și organizațiile locale de partid au folosit climatul favorabil pentru a convinge un număr cît mai mare de țărani muncitori să pășească pe calea agriculturii socialiste. In scurt timp, gospodăriile agricole colective, cooperativele de producție cu rentă și întovărășirile agricole au reușit să cuprindă pe toți țăranii muncitori din comunele Pilul și Vîrșand. Mulți țărani mijlocași, aflînd de la agitatori despre prevederile statutului cooperativelor de producție cu rentă, au preferat să facă parte din asemenea unități de producție agricolă. Succesele obținute în lărgirea sectorului socialist din comuna Sîntana au ușurat desfășurarea cooperativizării în comunele vecine Olari și Șimand, după cum exemplul comunei Zerind a exercitat o influență pozitivă asupra acțiunii cooperativizării în Tămajda și Avram Iancu. Mulți țărani muncitori, abia intrați în diferite forme ale cooperației agricole de producție, au devenit ei înșiși agitatori, aducînd un aport prețios în munca de cooperativizare. Fără exagerare, pot afirma că la un moment dat în comunele Șimand, Zerind etc. au existat cîte 100—150 de agitatori voluntari. In mod special trebuie să amintesc aici și de rolul unor învățători (ca, de exemplu, al tovarășei Drăgan Iuliana, directoarea școlii de 7 ani din Comlăuș) care au convins pe părinții multor elevi să pornească pe calea agriculturii socialiste.

Și în comunele raionului Criș organele de stat și agricole s-au străduit să formeze întovărășiri pe tarlale, evitînd astfel schimbările inutile de terenuri. Datorită acestui procedeu noi am efectuat comasările de terenuri fără a provoca nemulțumiri în rîndul țăranilor muncitori care încă nu intraseră în cooperativele de producție. In această muncă grea de organizare a teritoriului noilor cooperative agricole de producție s-au evidențiat în mod deosebit tehnicienii agricoli Iacobi Gheorghe din Grăniceri și Comerzan Nicolae din Șimand, precum și inginera Ungureanu Ioana din serviciul O.T.A al secției agricole raionale Criș.

Succesele obținute în ultimele 9—10 luni nu ne fac să uităm de lipsurile care există încă la noi în munca de lărgire și de întărire a sectorului cooperatist în agricultură. Metodele bune aplicate în munca de agitație și propagandă nu au fost extinse și în comune ca Cintelu, Caporal Alexa, Sepreuș etc. Organele agricole din raionul nostru trebuie să acorde de acum un sprijin mai concret unor gospodării colective rămase în urmă.

Lichidînd aceste lipsuri și învățînd din experiența raioanelor fruntașe — a acelora care au terminat cooperativizarea — noi vom putea munci cu și mai multă hotărîre pentru ca cel mai tîrziu la începutul anului viitor și raionul nostru să fie complet cooperativizat.

ZSORI IOSIF
președintele sfatului popular raional Criș

Datorită veniturilor mari pe care le-au obținut în acest an, membrii gospodăriei colective „Flacăra Roșie" din comuna Mereni, raionul Negru Vodă, au putut să-și cumpere, de curînd, cel de-al treilea camion.

In fotografie, noul camion pornind la executarea primului transport.

Noi unități agricole socialiste

Măsurile luate pe la începutul acestei toamne de Comitetul raional de partid Carei pentru intensificarea cooperativizării agriculturii au dat roade într-un timp scurt. In comuna Moftinul Mare, de pildă, a luat ființă de curînd o întovărășire agricolă cuprinzînd 54 de familii cu o suprafață de 130 ha. De asemenea în orașul Carei 76 familii avînd 149 ha teren arabil au hotărît să lucreze în comun pămîntul. Intovărășirea agricolă nou înființată aci poartă numele celebrului poet maghiar „Petofi Sandor".

Organele de partid și de stat din raion s-au ocupat cu mai multă atenție și de întărirea economico-organizatorică a unităților cooperatiste existente, îndeosebi de dezvoltarea ramurilor complimentare: creșterea animalelor, legumicultura etc. S-a dus și o muncă susținută pentru popularizarea succeselor gospodăriilor colective. Convingîndu-se de superioritatea muncii în comun un număr de 41 de familii cu o suprafață de 79,50 ha au intrat în gospodăriile colective din comunele Urziceni, Moftinul Mare și Sanislau.

MEZEI TOMA
corespondent

Puțini, dar harnici...

Aceste trei vorbe se rostesc într-una despre membrii gospodăriei colective „Partizanul" din raionul Murgeni. Le rostesc oamenii din satul Basesti — acolo-i gospodăria — și le rostesc și trecătorii cînd îi văd muncind. In numai cîteva zile puținele familii înscrise pînă acum în gospodărie au construit un grajd lung de 15 m și lat de 5, și o remiză de unelte care-i la fel de mare. Să nu credeți cumva că vrednicii colectiviști au uitat de muncile la zi. Ei au cules porumbul și de curînd au terminat și însămînțările de toamnă.

Vrednicia colectiviștilor n-a lăsat nepăsător satul. Privirile țăranilor muncitori se îndreaptă spre gospodărie. In curînd colectiviștii nu vor mai fi puțini. Noi cereri au și fost depuse pe biroul președintelui.

GHEORGHE N. CATANA
corespondent

Pilda MECANIZATORILOR de la S. M. T. ȚANDAREI

După cum am anunțat, de curînd stațiunea de mașini și tractoare Țăndărei a primit pentru succesele deosebite obținute în campania de vară „Steagul Roșu" de stațiune fruntașă pe țară al C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură și al Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Realizările pentru care S.M.T.-ului Țăndărei i-a fost acordată această înaltă distincție sînt pe scurt: ÎNDEPLINIREA PLANULUI DE PRODUCȚIE PE CAMPANIA DE VARĂ ÎN PROPORȚIE DE 202,6 LA SUTA, CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII PE CAP DE MUNCITOR ÎN PROPORȚIE DE 229 LA SUTA (110 HANTRI REALIZAȚI FAȚĂ DE 48 HANTRI PLANIFICAȚI), REDUCEREA PREȚULUI DE COST (LA 1 OCTOMBRIE PREȚUL DE COST A FOST REDUS CU 13,36 LEI PER HANTRU) ȘI SPORIREA PRODUCȚIEI MEDII LA HECTAR PE TOATE SUPRAFEȚELE LUCRATE ȘI LA TOATE CULTURILE.

Spre deosebire de alți ani, mecanizatorii stațiunii, temeinic îndrumați de către conducere (director ing. Nic. Dușa) și de către agronomii S.M.T.-ului în frunte cu agronomul șef, tov. ing. Victor Modoran, au realizat în vara acestui an un mare volum de lucrări speciale, printre care prășitul mecanic pe 1.043 ha și dezmiriștitul unei suprafețe de 2.593 ha.

Depășirea cu mari procente a planului de producție a permis și realizarea unor însemnate economii la carburanți și lubrifianți (101.193 lei), la reparații (332 447 lei), la salarii direct productive și cheltuieli gospodărești (24.082 lei). IN TOTAL, ECONOMIILE OBȚINUTE SE RIDICĂ LA SUMA DE 457.722 LEI.

Mecanizatorii stațiunii au împletit strîns lupta pentru depășirea planului de producție, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost al lucrărilor efectuate cu lupta pentru executarea unor lucrări de calitate superioară. DESPRE ACEASTA VORBESC DE LA SINE ÎNSEMNATELE SPORURI DE PRODUSE OBȚINUTE DE PE TERENURILE LUCRATE DE S.M.T.

La cultura griului, de pildă, producția medie la cele 6 gospodării agricole colective deservite a fost de 1.510 kg. O mare diferență s-a obținut și la cultura porumbului, care în gospodăriile colective a depășit în medie 2.500 kg la ha.

FAPTUL CĂ RAIONUL FETEȘTI UNDE ÎȘI DESFĂȘOARĂ ACTIVITATEA S.M.T. ȚĂNDĂREI ESTE COMPLET COLECTIVIZAT, ESTE ȘI O CONSECINȚĂ A LUCRĂRILOR DE BUNĂ CALITATE EXECUTATE DE MECANIZATORII ACESTEI UNITĂȚI, care s-au străduit să obțină recolte bogate pe terenurile din raza lor de activitate.

Mecanizarea unui volum sporit de lucrări a fost posibilă datorită îngrijirii temeinice a tractoarelor. Trebuie subliniat în mod deosebit că la executarea acestor lucrări au luat parte deseori înșiși mecanicii de sector și chiar mecanicul șef, tov. ing. Mihai Manea Ion, ceea ce a permis funcționarea lor în bune condiții. De asemenea, s-au străduit să aplice unele metode înaintate de muncă. Astfel, metoda graficului orar a fost folosită la majoritatea lucrărilor, fiecărui plug i s-a montat cea de a 4-a trupiță mare. Au fost alcătuite și numeroase cupluri de mașini și agregate complexe.

Folosirea tuturor acestor metode a înlesnit ca lucrările agricole să fie executate în termenii optimi. Totodată, randamentul tractoarelor a crescut mult, OBȚINÎNDU-SE O PRODUCTIVITATE PE TRACTOR FIZIC DE 200 HANTRI FAȚĂ DE 98,7 HANTRI PLANIFICAȚI, IAR PE TRACTOR CONVENȚIONAL DE 156 HANTRI FAȚĂ DE 77,1 HANTRI PLANIFICAȚI.

Un factor care a contribuit în mare măsură la obținerea rezultatelor arătate mai sus l-a constituit STABILITATEA CADRELOR. Majoritatea tractoriștilor stațiunii sînt recrutați din RÎNDUL COLECTIVIȘTILOR ȘI LUCREAZĂ DE CÎTE 3—4—5 ANI ÎN ACEEAȘI BRIGADĂ, PE ACELAȘI TRACTOR ȘI LA ACEEAȘI UNITATE.

Mai trebuie adăugat că întrecerea socialistă organizată pe grupe sindicale i-a mobilizat pe mecanizatori să lupte pentru continua ridicare a calificării lor profesionale și pentru obținerea unor rezultate cît mai bune în producție. Tractoriști ca Stoica Mănăilă, Alexandru Seizu, Constantin Isopescu, Mitu Alexandru, Șelaru Gheorghe, Nicolae A. Gh., Buzea Marin, Ion R. Gheorghe, Matei Victor, Dragomir Ion și alții și-au realizat planul de producție în proporție de 207-337 la sută. Brigăzi fruntașe sînt: I, condusă de Tudose Nelu, și a II-a, condusă de Frîncu Vasile, care și-au realizat planul în proporție de 205—245 la sută.

In mare măsură au contribuit la succesele obținute de către S.M.T. Țăndărei și inovațiile aplicate pentru creșterea randamentului tractoarelor și mașinilor agricole. Inovatorul Ion Antonovici, membru în colectivul regional de inovații, a reușit să antreneze numeroși mecanizatori în mișcarea de inovații din stațiune. Anul acesta, la S.M.T Țăndărei din 37 propuneri de inovații, 33 au și fost acceptate, aducîndu-se stațiunii economii în valoare de 115.298 lei.

In prezent, mecanizatorii S.M.T.-ului Țăndărei (care încă de la 20 octombrie își îndepliniseră sarcinile planului anual de producție în proporție de 119 la sută și realizaseră economii în valoare de peste 650.000 lei) dau bătălia pentru a folosi fiecare oră bună de lucru în cîmp pentru a termina la timp și potrivit cerințelor agrotehnicii arăturile adînci de toamnă.

I. LESEANU

ÎNVĂȚĂMINTELE UNEI CONSFĂTUIRI

Pentru material săditor de cea mai bună calitate

De curînd, a avut loc la Drăgășani o importantă consfătuire pe țară, la care, pe lîngă reprezentanți ai Departamentului Gostat și ai trusturilor regionale Gostat, au luat parte 68 de ingineri și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat care au pepiniere de plantații portaltoi și școli de viță.

Consfătuirea a avut ca scop analiza realizărilor din acest an, în ce privește materialul săditor viticol și popularizarea metodelor de lucru datorită cărora în gospodăriile de stat fruntașe planul de producție a fost îndeplinit și depășit, iar prețul de cost a scăzut cu importante procente.

Un referat deosebit de interesant a prezentat cu acest prilej tov. Nicolae Ciocirlan, șeful secției I Momotești de la gospodăria de stat Drăgășani.

El a arătat, între altele, că plantația de portaltoi din această unitate, înființată în anul 1951, cuprinde 46 de hectare plantate cu soiul „Riparia Gloire". Plantația este susținută pe piramizi, pe suprafața de 44 hectare, iar pe 2 hectare cu spalier. Solul plantației, așezat pe a doua terasă a Oltului, este argilo-nisipos, de natură aluvionară. Distanța de plantare este de 1,50 m. pe 1,50 m. — revenind fiecărei piramizi cîte 8 butuci.

Incepînd din luna martie, în plantație se execută desmușuroitul, apoi tăiatul și copilitul. Tăiatul este făcut de către echipe de muncitori specializați în această operație, lăsînd cepi de 2,5 cm. După aceea se face arătura de primăvară, revizuitul piramizilor etc. In primăvara acestui an, în parcelele mai slab dezvoltate s-au dat și îngrășăminte chimice, administrîndu-se cîte 300 kg la hectar.

Tov. Ciocirlan a arătat în continuare că între 5 și 10 mai în acest an s-au făcut lucrările în verde: întîi plivitul și apoi primul legat. S-a stabilit apoi sarcina fiecărui butuc (media de coarde la butuc variind aci de la 8 la 14). In funcție de puterea de creștere vegetativă a lăstarilor care este în directă legătură cu temperatura existentă se execută apoi legatul și copilitul de atîtea ori cît e nevoie (de 9—10 ori). Concomitent cu această operație se fac lucrările de întreținere a solului (4—6 prașile).

In a treia decadă a lunii septembrie se execută cîrnitul în scopul opririi vegetației și coacerii coardelor, iar în luna octombrie se execută arătura adîncă și mușuroitul. La sfîrșitul lunii ianuarie se începe recoltatul, fasonatul și însilozarea coardelor.

Aplicîndu-se aceste metode de lucru, planul de producție din plantația de portaltoi (cu excepția lui 1954) a fost nu numai îndeplinit, dar și depășit în ultimii cinci ani, după cum urmează:

Anul	Plan	Realizat
1953	400.000 buc butași	900.000 buc. butași
1954	4.100.000 „ „	3.800.000 „ „
1955	3.800.000 „ „	7.600.000 „ „
1956	4.600.000 „ „	8.632.000 „ „
1957	5.160.000 „ „	7.000.000 „ probabil

In acest an, în plantația gospodăriei pe 2 hectare s-a făcut și o experiență care constă în lărgirea rîndurilor în toate direcțiile, în scopul mecanizării totale a lucrărilor solului, obținerii unei coaceri mai complete a corzilor și obținerii a cît mai mulți lăstari la butuc.

In continuarea referatului, tov. Ciocirlan a expus pe larg lucrările ce se fac în școlile de vițe ale gospodăriei și realizările obținute. In ultimii ani planul de producție fiind depășit și în acest sector cu procente însemnate.

In cadrul discuțiilor ce au urmat, vorbitorii au arătat că la multe alte gospodării de stat, deși au existat condiții de lucru tot atît de bune ca și în unitățile fruntașe, în producerea materialului săditor viticol s-au obținut rezultate foarte slabe, din cauză că lucrările de întreținere nu s-au făcut la timp.

In cea de a doua zi a consfătuirii s-au făcut demonstrații practice atît în plantația de portaltoi a gospodăriei de stat Drăgășani, cît și la stațiunea experimentală viticolă din aceeași localitate.

Cu acest prilej, tovarășii ing. Dodu Emil, directorul Direcției Viticulturii din Departamentul Gostat, ing. Stmpăleanu, șeful serviciului viti-pomicol, și ing. Baniță Petre, directorul I.C.A.R.-ului Drăgășani, au dat îndrumări în privința sistemului de plantare, a sortării și clasării materialului de butași portaltoi și viță altoită.

Cei prezenți la consfătuire s-au înapoiat la locurile lor de muncă ducînd prețioase învățăminte pe care, aplicîndu-le în plantațiile portaltoi și în școlile de vițe, vor reuși să pună pe viitor la îndemîna viticultorilor material săditor în mai mari cantități și de bună calitate, ajutînd astfel la refacerea și dezvoltarea sectorului viticol din țara noastră.

ION DRINCU

Inovatorul gospodăriei colective din Plăești

La 10—12 km de Turda se află comuna Plăești, în centrul căreia este sediul gospodăriei colective „Petofi Sandor". Gospodăria atrage de departe privirile prin construcțiile mari și frumoase, toate-s noi.

De cum intri în gospodărie, pe mîna stîngă vezi atelierul mecanic; urmează apoi atelierul de tîmplărie, iar mai departe grajdurile, silozurile, magaziile...

In atelierul mecanic l-am găsit pe tovarășul Anton Opaczol, mecanicul gospodăriei. Curăța strungul. Ceva mai încolo, cîteva unelte și mașini agricole. De fiecare era prinsă cîte o etichetă. Nu mă puteam dumiri ce-i cu ele aci, deoarece nu fuseseră aduse acolo pentru reparat. Binevoitor, tovarășul Opaczol m-a lămurit. Le confecționase el în atelierul gospodăriei. Prima, așa-numită „sapă rotativă" realizată în anul 1953, este formată din trei piese active — cuțite — care se rotesc în jurul plantei. Gospodăria a întrebuințat sapa aceasta timp de doi ani. Rezultatele — neașteptat de bune. Se mînuiește ușor, iar randamentul este superior celui obținut prin folosirea sapei obișnuite. Cu sapa rotativă un singur om poate prăși un hectar pe zi. Alături de sapă se găsea o tocătoare pentru rădăcinoase. Și randamentul acesteia întrece pe cel al tocătoarelor existente. Tovarășul Opaczol a construit și un ingenios compas care — pe distanța de 4000 metri — înregistrează automat suprafața măsurată. Grădina de zarzavat a gospodăriei este udată cu ajutorul unei mici turbine hidraulice ale cărei palete, așezate în spirală, sînt acționate prin mișcarea apei curgătoare.

Atelierul, care poate fi asemănat cu un mic muzeu, mai adăpostește, pe lîngă cele enumerate mai sus, încă multe alte unelte și ustensile necesare muncii cîmpului și îngrijirii animalelor. Iată dispozitivul amenajat pentru îndepărtarea părții lemnoase din cînepă — cu un randament mult mai mare ca al meliței obișnuite, — o batoză mică de treierat floarea-soarelui, o țesală pentru animale ce poate fi acționată electric, o greblă pentru strîns manual fînul. Randamentul greblei e de două ori mai mare decît al greblei care se folosește astăzi în agricultură.

Uneltele și mașinile expuse dovedeau pe lîngă talentul de inovator al tovarășului Opaczol, și dragostea sa pentru gospodărie, pentru oameni, cărora vrea să le ușureze munca.

Ce păcat că tovarășul Opaczol n-a găsit însă înțelegere la unii specialiști din Cluj. Aceștia au venit la Plăești, au văzut uneltele confecționate de mecanicul gospodăriei, l-au lăudat pentru priceperea și inventivitatea sa, l-au promis sprijin... Apoi, s-au dus și duși au fost. Cîte zile-muncă ar fi economisit gospodăriile colective dacă uneltele confecționate de mecanicul gospodăriei din Plăești ar fi fost fabricate în serie și vîndute unităților agricole cooperatiste, e greu de socotit. Nici în gospodăria colectivă din Plăești nu s-a adoptat totdeauna o poziție de încurajare a tovarășului Opaczol. Astfel, după ce a fost folosită 2 ani, sapa rotativă a fost scoasă din uz pe motivul că duce la.. micșorarea numărului de zile-muncă. Dacă consiliul de conducere ar fi explicat membrilor gospodăriei că ei nu ar fi pierdut, ci, dimpotrivă, ar fi avut numai de cîștigat de pe urma prășitului cu sapa rotativă, colectiviștii nu s-ar fi opus folosirii ei. Reducînd numărul zilelor-muncă la culturile prășitoare, gospodăria ar fi putut dezvolta noi și noi ramuri de producție.

In comuna Plăești de lîngă Turda lucrează un om minunat. Dacă ar fi lucrat într-o întreprindere industrială, tovarășul Opaczol ar fi cunoscut și stimat azi în întreaga țară. Dragostea față de gospodăria colectivă și satul său îl determină să stea în Plăești. In slujba oamenilor de acolo vrea să-și pună talentul și munca sa.

Datoria organelor A.S.I.T și a direcției de specialitate din Ministerul Agriculturii și Silviculturii este de a-l sprijini neîntîrziat. Și nu numai de a-l sprijini. Trebuie luate măsuri și împotriva celor care i-au promis cîte în lună și în stele pentru ca apoi, din comoditate, să-l neglijeze complet, descurajînd în felul acesta un autentic talent.

Ing. PETRA DACU

Grasă de Cotnari

La începutul acestui an, în comuna Cotnari a luat ființă prima întovărășire viticolă din regiunea Iași. Cu ajutorul creditelor acordate de stat în condiții avantajoase, întovărășiții și-au creat o pepinieră viticolă. Ei au altoit în primăvară 543.000 bucăți butași cu soiul „Grasă de Cotnari". Intreținînd în bune condiții pepiniera ei vor obține o producție bună de viță altoită. Pînă acum, ei au și livrat statului 135.000 bucăți viță calitatea I, primind aproape 270.000 lei. Cu o parte din banii primiți întovărășiții au achitat drepturile cuvenite S.M.T.-ului Frumușica pentru desfundarea unui teren în suprafață de 29 hectare și au cumpărat butași port-altoi.

COSTACHE M. NICOLAE
corespondent

Țintesc departe...

Ziua bună se cunoaște de dimineață. Proverbul acesta se potrivește de minune gospodăriei colective din Ciucea care a fost înființată abia anul trecut. Incă de la înființare, gospodăria a pornit-o cît se poate de bine. In primul an de muncă în comun colectiviștii din Ciucea au recoltat cîte 1.800 de kg. de pe fiecare hectar cultivat cu grîu și orz. La ovăz de asemenea producția a fost neașteptat de mare.

Tovarășul Dumitru Moldoveanu, președintele gospodăriei, îmi spunea că recoltele mari se datoresc atît muncii colectiviștilor cît și îngrășămintelor.

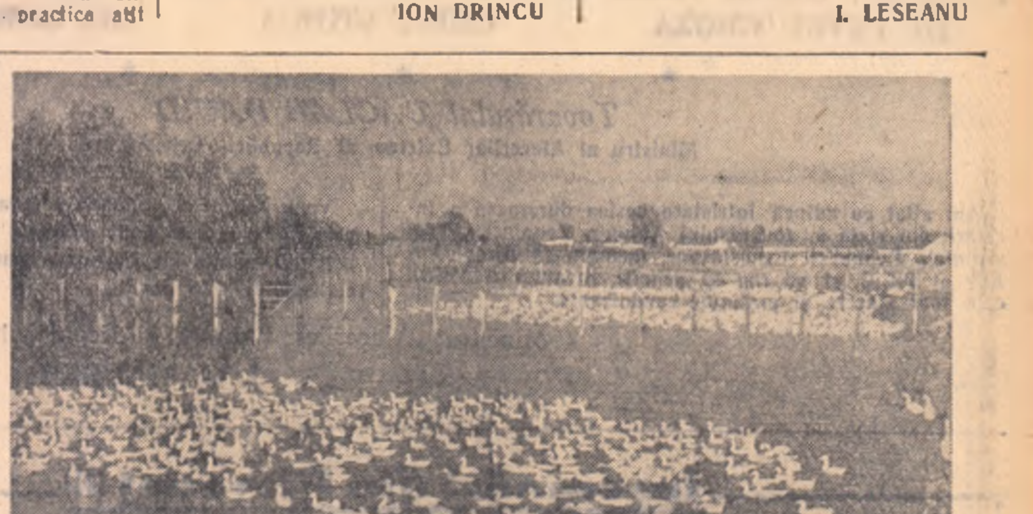
— Colectiviștii au adus în gospodărie pămînt nu prea rodnic. Ca să facem pămîntul fertil trebuia să punem pe el multe îngrășăminte. Ne trebuia deci gunoi de grajd, care, se știe, e îngrășămîntul cel mai complet, dar gospodăria n-avea animale. Unora li se va părea poate exagerat dar noi am pornit la crearea fermelor de animale din necesitatea de a spori rodnicia pămîntului și prin aceasta producția vegetală. Cu banii luați de la Banca Agricolă am cumpărat 148 de oi. Valorificînd o parte din laptele și lîna obținute de la ele, noi am putut restitui în scurt timp banii împrumutați. Cu cei care ne-au rămas am mai cumpărat oi, numărul lor ajungînd astăzi la 260. Curînd după procurarea oilor am pus și bazele fermelor de porci și vaci. Deocamdată nu avem decît 8 vaci Simental care deși se mai găsesc încă în perioada de aclimatizare la condițiile regiunii noastre (Galați — Nota redacției) și deși nu primesc încă o furajare deosebită dă fiecare cîte 10 litri lapte zilnic.

Trebuie spus că membrii gospodăriei din Ciucea s-au îngrijit ca animalele să aibă hrană și adăposturi corespunzătoare. Pentru hrana vacilor s-a însilozat nutrețul necesar, iar grajdul construit de curînd poate adăposti 100 de vaci. Au opt vaci și au construit grajd pentru o sută! Sînteți cu toții de acord că n-au construit grajdul ca să-l țină gol. Țintesc departe colectiviștii din Ciucea și bine fac. Au fost doar 15 familii — e drept, oameni de nădejde — cînd au început munca în comun. Acum sînt 50. Cîte vor fi mîine? După cum s-au transformat colectiviștii în agitatori, mîine, poimîine..., — pe scurt, — în curînd — va fi în gospodărie tot satul.

Țăranii din Ciucea au văzut cît primesc colectiviștii pentru munca lor. Vasile Vasile a primit, de exemplu, ca avans de 40 la sută, 4.500 kg. de grîu și orz și 1.600 lei precum și mari cantități de cartofi, ceapă, lînă, brînză. Cînd colectiviștii obțin asemenea venituri e de mirare că gospodăria a crescut în cîteva săptămîni de peste 3 ori!?

I. CENUȘA
corespondent

Pe lîngă celelalte ramuri productive, gospodăria agricolă de stat „Alexandru Sahia" din comuna Mînăstirea, regiunea București, dezvoltă cu succes și sectorul avicol. In foto: un aspect al crescătoriei care cuprinde peste 15.000 rațe.

La gospodăria de stat Urleasca prețul de cost al produselor poate fi redus

Construcții administrative, sociale și agricole noi, parc de mașini și tractoare care asigură un înalt nivel de mecanizare, animale de rasă, semințe din soiuri valoroase etc — iată tot atîtea condiții care permit lucrătorilor din gospodăria agricolă de stat Urleasca, regiunea Galați, să desfășoare o activitate de producție rentabilă. In aceste condiții, rentabilitatea este posibilă nu numai în ansamblu, pe gospodărie, ci și pentru fiecare ramură de producție în parte și chiar pentru fiecare cultură și categorie de animale. Așa, bunăoară, dintre culturile recoltate pînă acum, s-a depășit producția planificată și s-a redus prețul de cost la orz de toamnă (466 de kg mai mult la ha și prețul de cost redus cu circa 30 lei la tonă), la ovăz (423 de kg mai mult la ha și circa 140 lei mai puțin la tonă) și la secară de toamnă (576 de kg mai mult la ha și 400 de lei mai puțin la tonă).

Asemenea depășiri de producție și reduceri de preț de cost s-au obținut și în sectorul zootehnic. Astfel la laptele de oaie producția a fost depășită cu peste 3.700 de litri, fiecare litru costînd mai puțin cu 0,81 lei.

*

Din păcate însă rezultatele obținute de gospodărie la o serie de alte produse vegetale și zootehnice nu sînt de loc pe măsura posibilităților existente. Situația este cu atît mai serioasă cu cît aceste rezultate negative se referă la ramuri de producție de bază pentru gospodărie cum sînt: cultura griului de toamnă, producția laptelui de vacă și crescătoria de porci (tineretul porcin între 2—4 luni). Bunăoară, la griul de toamnă s-a obținut o depășire de 734 de tone, producția medie la ha fiind de 1.877 de kg față de 1.460 de kg planificate. Datorită acestei depășiri, era de așteptat ca și prețul de cost să fie redus. In realitate însă prețul de cost realizat al unei tone de griu de toamnă depășește cu 62,47 lei pe cel planificat. O situație asemănătoare se prezintă și la producția laptelui de vacă, la care, deși planul anual de 2.551 hectolitri a fost realizat încă din prima parte a lunii octombrie, totuși, prețul de cost al unui hectolitru de lapte a fost depășit cu 36 lei. In ceea ce privește sporul în greutate la tineretul porcin între 2—4 luni, este suficient să arătăm că pînă la 1 octombrie realizarea planului era rămasă în urmă cu 15.773 de kg spor în greutate pentru a ne explica de ce și prețul de cost al unei tone de spor la această categorie de porcine a fost depășit cu 1.830 lei.

Din cele arătate de inginerul Ciobanu, directorul unității, am înțeles că gospodăria de stat Urleasca întîmpină încă unele greutăți din partea altor organe cu care conlucrează. De pildă, depășirea prețului de cost la laptele de vacă se datorește producțiilor mici realizate în primele luni ale anului, care au fost cauzate de neexecutarea în termenul prevăzut (1 octombrie 1956) a unui grajd modern de 200 de vaci, de către Intreprinderea de construcții 172 Brăila. Grajdul fiind terminat abia la sfîrșitul lunii februarie a.c., gospodăria a fost nevoită să cazeze în timpul iernii o parte din vaci în grajduri necorespunzătoare, iar pe altele să le țină sub niște șoproane. Aceasta a influențat mult asupra productivității vacilor nu numai în perioada respectivă, ci și după aceea, în timpul necesar refacerii lor.

Asemenea justificări există și pentru nerealizările înregistrate de gospodăria de stat Urleasca în alte sectoare și trebuie să arătăm că unele sînt în mare măsură juste. Ele nu explică însă în întregime nerealizările respective. Mai mult, alte rezultate slabe nu se pot justifica de loc în mod obiectiv. De aceea, se impune ca tovarășii din conducerea gospodăriei să procedeze la o analiză mai amănunțită a activității economice a acestei unități, pentru a descoperi cauzele interne care au provocat producțiile scăzute obținute anul acesta în unele sectoare, cauze ce trebuie neapărat îndepărtate pentru ca gospodăria de stat Urleasca să ajungă o unitate rentabilă, pe măsura condițiilor materiale ce i-au fost create.

Ing. SEB. PLEȘOIANU

Antonin Zapotocky
preşedintele R. Cehoslovace
a încetat din viaţă

PRAGA 13 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 13 noiembrie a fost dat publicităţii la Praga următorul comunicat cu privire la şedinţa extraordinară a Biroului Politic al C.C. al P.C. din Cehoslovacia şi a Prezidiului Guvernului Frontului Naţional.

După încetarea din viaţă a tovarăşului Antonin Zapotocky a avut loc o şedinţă de doliu a Biroului Politic al C.C. al P.C. din Cehoslovacia şi a Prezidiului Guvernului Frontului Naţional. Cu o profundă durere a fost cinstită memoria tovarăşului Antonin Zapotocky, mare fiu al clasei muncitoare şi al poporului nostru, eminent activist al Partidului Comunist din Cehoslovacia, preşedintele Republicii Cehoslovace. A fost adoptat textul apelului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, al Guvernului republicii şi al Comitetului Central al Frontului Naţional către toţi oamenii muncii din Cehoslovacia.

In legătură cu încetarea din viaţă a tovarăşului Antonin Zapotocky în întreaga ţară se decretează doliu naţional pînă în ziua înmormîntării. In toate aceste zile, drapelele de stat şi steagurile roşii vor fi coborîte în bernă. Funeraliile naţionale vor avea loc luni 18 noiembrie a.c. Teatrele, cinematografele, sălile de concert şi alte instituţii culturale îşi vor adapta programele zilelor de doliu. In ziua funeraliilor spectacolele vor fi suspendate. Se suspendă de asemenea toate manifestările distractive, festive şi sportive pe întreaga durată a doliului naţional.

Pentru organizarea funeraliilor tovarăşului Antonin Zapotocky a fost înfiinţată o comisie, din care fac parte Antonin Novotny (preşedintele comisiei), Viliam Siroki, Rudolf Barak, Franitseck Zupka, Josef Plojhar, Emanuel Slehta, Rudolf Strehaj.

TELEGRAME

Adunării Naţionale a Republicii Cehoslovace,
Consiliului de Miniştri al Republicii Cehoslovace,
Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac

Dragi tovarăşi,

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, întregul popor romîn, exprimă Adunării Naţionale a Republicii Cehoslovace, Consiliului de Miniştri al Republicii Cehoslovace, Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, clasei muncitoare şi poporului frate cehoslovac cele mai sincere condoleanţe şi iau parte la durerea pricinuită de încetarea din viaţă a tovarăşului Antonin Zapotocky, preşedintele Republicii Cehoslovace, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac.

Luptător de frunte pentru făurirea şi propăşirea Cehoslovaciei democrat-populare, militant eminent al mişcării muncitoreşti internaţionale, tovarăşul Antonin Zapotocky şi-a închinat întreaga viaţă libertăţii şi fericirii poporului cehoslovac, cauzei nobile a socialismului şi păcii.

Cinstind figura luminoasă a tovarăşului Zapotocky, Partidul Muncitoresc Romîn şi poporul nostru îşi manifestă hotărîrea neclintită de a cimenta şi mai mult colaborarea frăţească şi prietenia indestructibilă dintre Republica Populară Romînă şi Republica Cehoslovacă, strîns unite în marea familie a ţărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică.

In numele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne
Dr. PETRU GROZA

In numele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GH. GHEORGHIU-DEJ

* * *

Tovarăşului VACLAV DAVID
Ministru al Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace

Praga

Am aflat cu adîncă întristare vestea dureroasă a încetării din viaţă a tovarăşului Antonin Zapotocky, preşedintele Republicii Cehoslovace, membru în Biroul Politic al P.C.C. şi vă rog să primiţi, tovarăşe ministru, cele mai sincere şi profunde condoleanţe.

Vom păstra vie amintirea tovarăşului Zapotocky şi vom întări şi mai mult prietenia frăţească şi alianţa cu poporul cehoslovac, în lupta comună pentru cauza socialismului şi a păcii.

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne
I. G. MAURER

Cronica evenimentelor externe

Un interviu semnificativ

In cercurile oficiale americane lansarea cu succes de către U.R.S.S. a celui de al doilea satelit artificial, la scurtă vreme după primul, a provocat o adevărată derută. Mitul superiorităţii tehnice americane s-a spulberat ca un balon de săpun, fapt ce dă şi va da încă prilej la reflecţii destul de amare.

In această ordine de idei, este deosebit de semnificativ interviul acordat agenţiei Associated Press de către doctorul Werner von Braun, cunoscutul expert german în domeniul tehnicii reactive şi unul din creatorii proiectilelor V1 şi V2, cu care Germania hitleristă a bombardat Londra. In prezent, Werner von Braun, este cetăţean american.

Intrebat cum îşi explică faptul că U.R.S.S. a întrecut Statele Unite în domeniul lansării în spaţiu a sateliţilor artificiali, dr. Braun a răspuns că anii 1945—1951 în care ruşii au pus bazele unui vast program de rachete au fost iremediabil pierduţi de Statele Unite. Datorită superiorităţii lor, sovieticii au posibilitatea imediată de a lansa o rachetă în greutate de 100 livre spre lună, iar cu o viteză mai mare ar putea descrie o orbită în jurul soarelui. Mai mult, s-ar putea trimite şi o rachetă cu echipaj care să vină înapoi pe pămînt.

Sovieticii — a spus savantul — sînt primii cuceritori ai spaţiului extra-atmosferic, iar Statele Unite au rămas cu peste 5 ani în urmă.

Savantul american a răspuns afirmativ la întrebarea ce i s-a pus despre posibilitatea rechemării unui satelit înapoi pe pămînt, spre obiectivul ales.

In legătură cu cunoştinţele dobîndite prin lansarea „Sputnik-ilor", doctorul Werner von Braun a răspuns că ele sînt foarte folositoare pentru întreaga lume. În Uniunea Sovietică — a continuat el — programul de educare ştiinţifică va lua un avînt şi mai mare.

Interviul expertului germano-american Werner von Braun arată că adevărul asupra cuceririlor ştiinţifice de prim ordin, asupra înaltului nivel al ştiinţei sovietice, nu mai poate fi pus la îndoială de nimeni.

Luptele greviste ale ţărănimii italiene

Ţăranii din Italia luptă cu îndîrjire pentru îmbunătăţirea situaţiei lor materiale. La 12 noiembrie, muncitorii agricoli din provincia Neapole au declarat grevă cerînd sporirea salariilor şi îmbunătăţirea sistemului de asigurări sociale. Luptînd pentru satisfacerea unor revendicări asemănătoare, la 11 noiembrie muncitorii agricoli din provincia Caserta au declarat şi ei grevă. La mitingul care a avut loc la Caserta au participat peste 1.200 de muncitori agricoli.

Tot la 11 noiembrie, cîteva sute de muncitori agricoli din comunele Urla, Calabricata, Sellia Marina (provincia Catanzaro) au declarat grevă, protestînd împotriva crîncenei exploatări de către marii moşieri. La 12 noiembrie au declarat grevă arendaşii din provincia Siena, cerînd modificarea după principii democratice a contractelor pentru folosirea pămîntului.

A fost construit motorul spărgătorului de gheaţă atomic

Cel mai puternic spărgător de gheaţă din lume, — nava sovietică „Lenin" — a fost înzestrat cu un motor care funcţionează pe bază de combustibil nuclear. Cu prilejul încercărilor efectuate, s-au vădit înaltele calităţi de exploatare ale tuturor agregatelor de turbine cu aburi, care constituie principala instalaţie de forţă a navei. Noile turbine sînt calculate pentru condiţii speciale de funcţionare cu ajutorul aburului obţinut în reactorul atomic.

Este deosebit de semnificativ faptul că puterea totală a instalaţiei de forţă a navei este de 44.000 C.P. în timp ce spărgătorul de gheaţă american „Glasner" este înzestrat cu un motor de numai 22.000 C.P. Deplasamentul spărgătorului de gheaţă sovietic este de 16.000 tone. El va putea rămîne în larg şi chiar printre gheţuri polare timp de un an, fără a se opri în porturi pentru completarea rezervelor de combustibil.

Notă

O „mică" mostră...

Sălbatică, mînioasă, marea Irlandei îşi sparge fără istov valurile de stîncile Cumberlandului, o provincie din nord-vestul Angliei. Spuma — ca o horbotă albă — acoperă colţii ascuţiţi, veşnic învăluiţi în ceaţă. Şi totuşi, de la o vreme — mai exact de la 15 octombrie — nu numai spuma albeşte falezele: 90.000 litri de lapte proaspăt sînt aruncaţi zilnic aci în mare. Laptele acesta este otrăvit, fiecare picătură din el conţinînd iodină radioactivă şi — după toate probabilităţile — Strontium 90. Dacă copiii din Anglia l-ar bea, o moarte necruţătoare i-ar lovi în scurtă vreme. Tumori canceroase le-ar mina organismul, leucemia (cancerul sîngelui) s-ar declara fără întîrziere.

Laptele din înverzita vale Calder Hall este otrăvit. Vinovatul? Pila atomică din Calder Hall care s-a defectat în seara zilei de 10 octombrie şi în cîteva ore a răspîndit peste întreaga provincie ameninţarea mizeriei şi morţii.

Inaugurată în cadrul unei solemnităţi oficiale, pila atomică din Calder Hall „prepara" zi şi noapte, sub cea mai severă pază, bare de plutonium, material care intră în fabricarea bombelor atomice şi cu hidrogen. Şi iată că la 10 octombrie pila s-a defectat. Pulberile radioactive s-au răspîndit în uzină, au ieşit apoi pe coşurile înalte de unde vîntul le-a împrăştiat asupra întregului ţinut.

— Nu vă temeţi, nu e vorba de nici un pericol — au anunţat imediat autorităţile.

Patruzeci şi opt de ore mai tîrziu, fermierii din valea Calder Hall erau sculaţi din somn în miez de noapte de agenţi ai poliţiei.

— Opriţi orice transport de lapte către oraşe! Toată producţia va fi aruncată în mare!

Despre ce era vorba? Experţii descoperiseră că particule radioactive extrem de periculoase răspîndite peste păşuni au fost absorbite de către vaci o dată cu nutreţul şi că laptele conţine un procent de 6 ori mai mare de iodină radioactivă.

Valea Calder Hall, un ţinut de 40 km lungime şi 20 km lăţime, pe care se află 600 de ferme şi trăiesc 200.000 de suflete, se află de la 15 octombrie în cea mai strictă carantină. Fermierii se întreabă — şi pe bună dreptate — dacă animalele lor nu vor trebui sacrificate, dacă păşunile vor mai fi vreodată cum au fost. Mamele se gîndesc cu groază că poate aerul pe care îl respiră copiii lor este otrăvit, minerii cer verificarea procentului de substanţe radioactive infiltrate în puţurile de acrisire ale minelor.

Locuitorii din Calder Hall au adresat o moţiune de protest guvernului, în care se spune printre altele: „Nu putem admite să se construiască mai departe bombe atomice şi cu hidrogen a căror putere distrugătoare este o primejdie pentru omenire. Noi am primit de acum o mică „mostră" şi ne este deajuns. Trăiască energia atomică, dar cea utilizată în scopuri paşnice, pentru prosperitatea şi fericirea oamenilor".

Cercurile guvernamentale engleze au răspuns publicînd o „Carte Albă", în care sînt explicate cauzele tehnice care au provocat accidentul. Locuitorii din Calder Hall ar fi fost însă mult mai bucuroşi ca guvernul lor să adopte o poziţie realistă în problema dezarmării şi a interzicerii armei atomice şi cu hidrogen.

S. LEONARD

Trecut revoluţionar

In satul Sidoumin, din raionul Oijutzi (R. P. Chineză), funcţionează o bibliotecă neobişnuită, al cărei istoric este strîns legat de lupta revoluţionară pentru eliberare dusă de ţăranii localnici.

In acest sat exista din 1930 o organizaţie ilegală a Partidului Comunist Chinez, care conducea lupta armată a ţăranilor şi desfăşura o intensă activitate educativă în rîndurile acestora. Sub conducerea organizaţiei, tineretul din satul Sidoumin a pus bazele unei biblioteci săteşti din fondurile strînse prin prezentarea de spectacole, donaţii benevole etc. Această instituţie culturală a atras de la început numeroşi ţărani.

Pe lîngă bibliotecă a fost organizat şi un curs seral. In zilele grele ale războiului anti-japonez (1937-1945) şi în perioada războiului de eliberare a Chinei (1946-1949) sătenii au salvat fondul de cărţi al bibliotecii de urgia asupritorilor japonezi şi de gomindanişti. Intr-o noapte ei au transportat cărţile în munţi şi le-au ascuns într-un loc sigur.

Biblioteca a fost redeschisă în mod oficial abia după eliberarea ţării. In prezent, fondul ei de cărţi a crescut considerabil. Pe lîngă bibliotecă există un mic muzeu, în care se păstrează armele folosite de detaşamentele de voluntari împotriva agresorilor japonezi. Ca şi în trecut, ţăranii frecventează cu plăcere biblioteca pentru a-şi îmbogăţi cunoştinţele şi a afla noutăţile din literatură şi ştiinţă.

Ce materiale să prevedem în proiectele pentru construcţiile agricole

(Urmare din nr. trecut).

În sectorul construcţiilor agricole s-au făcut şi se fac investiţii foarte mari. In consecinţă sîntem direct interesaţi ca printr-o folosire judicioasă a fondurilor disponibile să se realizeze un maximum de unităţi de folosinţă. Cu alte cuvinte, decît să se construiască grajduri pentru un număr mai mic de vaci care să dureze 100 de ani şi în acelaşi timp să rămînă neadăpostit un anumit efectiv, este mai bine să se construiască grajduri în care să intre toate vacile, chiar dacă aceste grajduri nu durează decît 60 de ani. In acest fel, se pot obţine mai multe unităţi productive, care, pe lîngă satisfacerea imediată a unor necesităţi de consum, creează o bază producătoare de noi venituri folosibile în investiţiile viitoare. Criteriul este valabil într-un domeniu limitat şi pentru stabilirea lui trebuie să se ia în consideraţie ca soluţiile ce se aleg (şi prin aceasta bineînţeles materialele ce se folosesc) să respecte dezvoltarea tehnicii în materie de construcţii. Atîta timp cît tehnica realizării cărămizii şi a clădirilor din cărămidă are o răspîndire şi o largă generalizare, iar din punct de vedere istoric această tehnică s-a dezvoltat şi s-a impus economiceşte în locul chirpiciului şi a celorlalte sisteme cu pămînt nears, nu mai are sens să ne întoarcem la sisteme ce sînt pe cale de dispariţie. Totodată, dacă privim spre ceea ce este nou în tehnica construcţiilor, fără îndoială că acesta trebuie promovat în măsura

DISCUŢII

în care se verifică valabilitatea tehnică şi economică pe unitate şi dacă generalizarea este posibilă.

Deocamdată, folosirea prefabricatelor în construcţiile agricole, care ar putea să aducă o micşorare a amortismentelor, mai continuă să întîmpine o serie de greutăţi printre care: a) nu se poate asigura nivelul de calificare a cadrelor chemate să monteze prefabricatele şi să execute lucrările aferente acestora; b) volumul anual redus al lucrărilor de pe şantierele agricole în actuala organizare nu poate asigura o productivitate acceptabilă; c) degradările prefabricatelor prin manipulare şi transport depăşesc limitele economice, datorită stării proaste a drumurilor ce deservesc şantierele agricole şi a deficienţelor de organizare; d) proiectarea nu a găsit pînă în momentul de faţă o rezolvare în care prefabricatele de beton armat să poată fi montate cu cadre necalificate, să nu necesite utilaje pentru manipulări şi montaj şi să nu fie degradate în actualele condiţii de transport. În concluzie, introducerea prefabricatelor de beton armat presupune existenţa unor condiţii obiective, care încă nu sînt îndeplinite în cadrul şantierelor pentru construcţii agricole.

Din experienţa de pînă acum se constată că folosirea prefabricatelor de beton armat împreună cu celelalte materiale corespunzătoare determină o mare durabilitate a construcţiilor. Ordinul de mărime al acestei durabilităţi este în jurul a 100 de ani. Se pune însă întrebarea: într-o perioadă atît de mare tehnica exploatării construcţiilor agricole nu va necesita modificări esenţiale ale construcţiei? Amplasamentele pe care se realizează nu vor putea să fie folosite într-un mod mult mai util decît pentru exploatări agricole? Cine poate prevedea surprizele tehnicii pe o perioadă atît de lungă? Consecinţele posibile ar fi: ori părăsirea construcţiei, — ceea ce echivalează cu scurtarea duratei acesteia, şi în acest caz amortismentul considerat este prea mic, ori limitarea procesului de producţie la posibilităţile pe care le oferă construcţia, ceea ce poate fi chiar mai neeconomic decît în cazul primei alternative.

Dacă în construcţiile industriale, prin realizarea unor hale cu distanţe destul de mari între elementele portante, s-a putut asigura o dezvoltare lesnicioasă a tehnicii şi tehnologiei procesului de producţie, la construcţiile agricole încă nu s-a ajuns la rezolvări constructive atît de detaşate de procesul tehnologic. În consecinţă, consider că folosirea prefabricatelor în construcţiile agricole este legată şi de necesitatea acomodării viitoare a construcţiilor la dezvoltarea tehnicii exploatării proceselor de producţie care au loc în aceste construcţii.

În sfîrşit, un ultim aspect: Prin folosirea prefabricatelor de beton armat s-a urmărit reducerea consumului de lemn. Considerînd că din punct de vedere valoric problema a fost epuizată, rămîne a se analiza aspectul consumului de materiale deficitare. Micşorarea consumului de lemn, prin folosirea prefabricatelor de beton armat, atrage după sine un spor de consum la oţel şi ciment. Astfel, pentru a economisi un m.c. de lemn din care 0,540 m.c. lemn rotund, 0,310 m.c. lăturoaie şi numai 0,15 m.c. cherestea, este necesar un spor de 60 kg oţel şi 130 kg ciment. Şi aceasta într-unul din cazurile favorabile. Or, preţul plătit în oţel şi ciment pentru lemnărie este destul de mare.

După toate aprecierile prezentate, se constată că prefabricatele de beton armat nu şi-au găsit pînă în prezent o aplicare satisfăcătoare în construcţiile agricole. **Totuşi, deoarece procedeul prefabricării marchează o treaptă superioară în dezvoltarea tehnicii construcţiilor, reprezentînd o cucerire pe linia industrializării construcţiilor, şi pentru că procedeele nu se limitează numai la prefabricarea betonului armat,** este necesar a se căuta soluţiile cele mai potrivite pentru folosirea acestui sistem de execuţie. În consecinţă, la construcţiile agricole, pînă la stabilirea unor soluţii care să poată asigura dezvoltarea tehnică a proceselor de producţie pe toată durata construcţiilor, este necesar să se studieze folosirea unei game largi de materiale care să contribuie la ieftinirea construcţiilor. **Rezolvările vor trebui căutate în sistemele simple de execuţie mecanizată a materialelor şi prefabricatelor, folosind resursele disponibile de materie primă.** Folosirea paielor balotate în asamblări temporare poate fi considerată ca o exemplificare (după folosirea lor timp de un sezon urmînd să fie întrebuinţate ca aşternut sau combustibil). Sînt de preferat lucrările de scurtă durată, dar foarte ieftine (amortismentul păstrîndu-se în limite acceptabile) căci acestea nu vor împiedica dezvoltarea tehnicii exploatării. Merită atenţie şi sistemele constructive ce pot fi recuperate prin demontare şi eventual să fie remontate pe un alt amplasament. În acest fel, organizarea unităţilor ar fi mult ajutată. Pe această linie, prefabricarea industrială a şarpantelor de lemn ar putea reprezenta un pas înainte. În încheiere, se poate constata că **problema materialelor folosite în construcţiile agricole nu a fost epuizată pînă în prezent şi că ea necesită o grabnică soluţionare atît din punct de vedere al producerii materialelor cît şi al felului cum trebuie folosite.**

Ing. HORIA GHEORGHIU
şeful sectorului de tipizare din I.P.C.A.

Insemnări din Pîrveneţ (II)

Unirea face puterea

Gospodăria agricolă cooperatistă din Pîrveneţ cuprinde aproape 2.300 familii cu un număr de 8.300 suflete din 5 sate: Pîrveneţ, Comatevo, Marcovo, Izvorov şi Sv. Ispas, care muncesc laolaltă 2.600 hectare de pămînt agricol. Fiecare dintre aceste sate are povestea lui privitoare la intrarea în gospodăria cooperatistă. Cît priveşte satul Pîrveneţ, lucrurile s-au desfăşurat mai simplu, deşi într-un mod şi în condiţii neobişnuite. In satul acesta, nu s-au aflat chiaburi la data înfiinţării cooperativei. Singurul om bogat în sat era Iordan Bojilov, membru de partid din ilegalitate şi fost ministru în anii de după 9 septembrie 1944. Avea 45 ha de pămînt cultivate cu vie, pe care le-a donat cooperativei agricole, încă din ziua înfiinţării. Todor Colev ne povesteşte — lucru care de altfel este confirmat mai tîrziu şi de preşedinte şi de alţi membri ai gospodăriei, că Bojilov a fost unul dintre fondatorii cooperativei agricole. Incă de la început, au intrat în cooperativă 70 la sută din numărul gospodăriilor din sat, în majoritate ţărani mijlocaşi, membri de partid şi luptători antifascişti din ilegalitate. In al doilea an, au rămas în afara cooperativei, numai trei familii. Acestea nu erau familii de chiaburi şi nici de fascişti — duşmani ai regimului — dar aveau o mentalitate înapoiată, burgheză, nu înţelegeau rostul gospodăriei colective. Curînd şi-au dat seama şi aceşti ţărani că numai muncind laolaltă pot să-şi asigure un trai îmbelşugat. Astăzi sînt şi ei membri ai gospodăriei...

Nici în satele Comatevo şi Marcovo, n-a fost prea greu să ia fiinţă gospodăriile cooperatiste... Cînd au trecut la treabă, lucrurile au început să se deosebească însă foarte mult de la o gospodărie la alta. Cele din Comatevo şi Pîrveneţ au mers cum au mers, dar cea din Marcovo şchiopăta rău...

După 7 ani, adică la sfîrşitul anului 1954, situaţia se prezenta cam aşa: Gospodăria din Pîrveneţ împărţea anual, cooperatorilor produse şi bani în valoare de 20 leva pentru fiecare zi muncă. Cea din Comatevo 17 leva pentru o zi-muncă, iar cea din Marcovo abia 9 leva... Oamenii s-au străduit şi au gospodărit destul de bine, dar treburile nu mergeau... Cheltuielile de producţie şi administraţie erau prea mari şi înghiţeau o mare parte din venituri. Ce era de făcut? Cum să lucreze ca să îndrepte treburile? S-au sfătuit în adunări generale, au cercetat îndelung. S-au făcut sute de propuneri, dar toate duceau la acelaşi punct: reducerea cheltuielilor de producţie şi administraţie şi mărirea veniturilor... Pînă la sfîrşit au găsit că este bine să se unească. In loc de trei preşedinţi să rămînă unul singur. In loc de trei şefi contabili, să fie doar unul şi-aşa mai departe. Şi în afară de asta, una e să faci magazii şi grajduri, să cheltuieşti sume mari dintr-o pungă mică, alta dintr-o pungă mare... Mai uşor poţi să dai o sută de leva dintr-o mie decît 20 dintr-o sută... Iar cît priveşte producţia... Una e să ai şefi de brigăzi pricepuţi cum erau cei din Pîrveneţ şi Comatevo, alta oameni mai slabi, ca la Marcovo, unde se simţea nevoia de ajutor şi îndrumare. Iniţiativa unirii a pornit de la Pîrveneţ. Şi-au însuşit-o repede şi cei din Comatevo şi cei din Marcovo. In anul 1955, toate cele trei gospodării s-au unit într-una singură... Munca a fost reorganizată din temelii. De la Pîrveneţ şi Comatevo au fost trimişi brigadieri şi la Marcovo. Aceştia i-au învăţat pe cooperatori cum să muncească mai bine ca să scoată la vreme roşii timpurii. Cum să cultive viţa de vie ca să dea struguri mai mulţi şi mai buni...

Din economii făcute în administraţie şi în producţie, din venituri mai mari ca în alţi ani — pentru că treaba mergea mai bine într-o gospodărie mare decît într-una mică, lucrurile s-au îndreptat chiar din anul 1955, cînd cooperatorii din toate cele trei sate au primit cîte 27 leva pentru fiecare zi-muncă.

Oamenii erau mulţumiţi şi bucuroşi. Cum să nu fie bucuroşi după asemenea succes? Şi mai ales cei din Marcovo. Oare e puţin lucru ca în loc de 9 leva pentru o zi muncă, să bagi în buzunar 27, adică de trei ori mai mult?

Despre izbînda celor din Pîrveneţ, Comatevo şi Marcovo s-a dus repede vestea. S-a scris şi în ziare, s-a comunicat şi la posturile de radio...

Mi-a povestit un cooperator că s-a dus cu trenul, într-o zi, la Sofia. In tren, oameni de tot felul. Unii din sate mai apropiate, alţii mai de departe. Unul era tocmai din Boici Noviţi, regiunea Vraţa. Auzindu-l că e din Pîrveneţ, l-a întrebat:

— Care Pîrveneţ, ăla cu gospodăria bogată?

— Ăla, i-a răspuns, cu mîndrie, pîrveneţeanul.

— Bravo! a încheiat omul şi a tăcut.

N-a mai spus nimic nici pîrveneţeanul. Dar acest „bravo" i-a mers la inimă, şi l-a repetat de sute de ori, celor ce-au voit să-l asculte.

Tot acest cooperator mi-a povestit după aceea şi cum au venit lîngă ei ţăranii din Izvorov şi Sv. Ispas.

In aceste sate, pînă în 1956, nu existau cooperative agricole de producţie. Oamenii de aici munceau ca şi în trecut, pe fîşiile lor de pămînt, înguste şi răzleţite. Vestea despre succesele gospodăriei din Pîrveneţ a ajuns şi la ei. Unii au stat multă vreme şi s-au gîndit. Alţii s-au dus şi au văzut cum se lucrează în gospodăria cooperatistă, cum trăiesc membrii ei. In primăvara lui 1956, au spus-o hotărît:

— Intr-adevăr, e mai bine în cooperativa agricolă. Nu mai rămînem „particulari", cum se zice pe acolo, ţăranilor cu gospodării individuale.

Nu avea nici un rost s-o ia şi ei însă de la capăt. Să treacă prin greutăţile începutului. Oamenii s-au adunat la sfaturile populare, au discutat îndelung şi-au trimis cîte o delegaţie la Pîrveneţ:

— Vrem să intrăm şi noi în cooperativa voastră. Ne primiţi? l-au întrebat pe preşedinte.

Cererile ţăranilor din satele alăturate au prilejuit o adunare a cooperatorilor şi după cîteva zile, le au dat răspunsul:

— Veniţi! Vă primim cu dragă inimă.

Şi de data aceasta s-a dovedit că socoteala n-a fost greşită şi lucrurile au ieşit în folosul tuturor. Chiar în 1956, valoarea zilei muncă s-a ridicat la 29 leva.

ŞERBAN NEDELCU

Buletin meteorologic

pentru zilele de 16, 17, şi 18 noiembrie

Vreme rece cu cer schimbător, mai mult noros în estul ţării la începutul intervalului cînd vor cădea şi precipitaţii locale. Vînt potrivit din sectorul nordic. Temperatura aerului se va menţine scăzută. Minimele vor oscila între minus 5 şi plus 2 grade, iar maximele între 2 şi 10 grade.

Temperatura solului în scădere în primele zile, apoi staţionară şi pe alocuri chiar în creştere uşoară. Umezeala solului staţionară în partea de sud-est a ţării şi în scădere uşoară în rest.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".